ကာတွန်း
ပိုးဇာ
ပိုးချစ်
သံယောဇဉ်ရေ
POZAR
ကာတွန်းပိုးဇာ၏
အစောပိုင်းလက်ရာမွန်
ဟာသဇာတ်လမ်းရှည်
ဒုတိယအကြိမ်

ကာတွန်း

မိုးဇာ

ပိုးချစ်

သံယောဇဉ်ရေ။

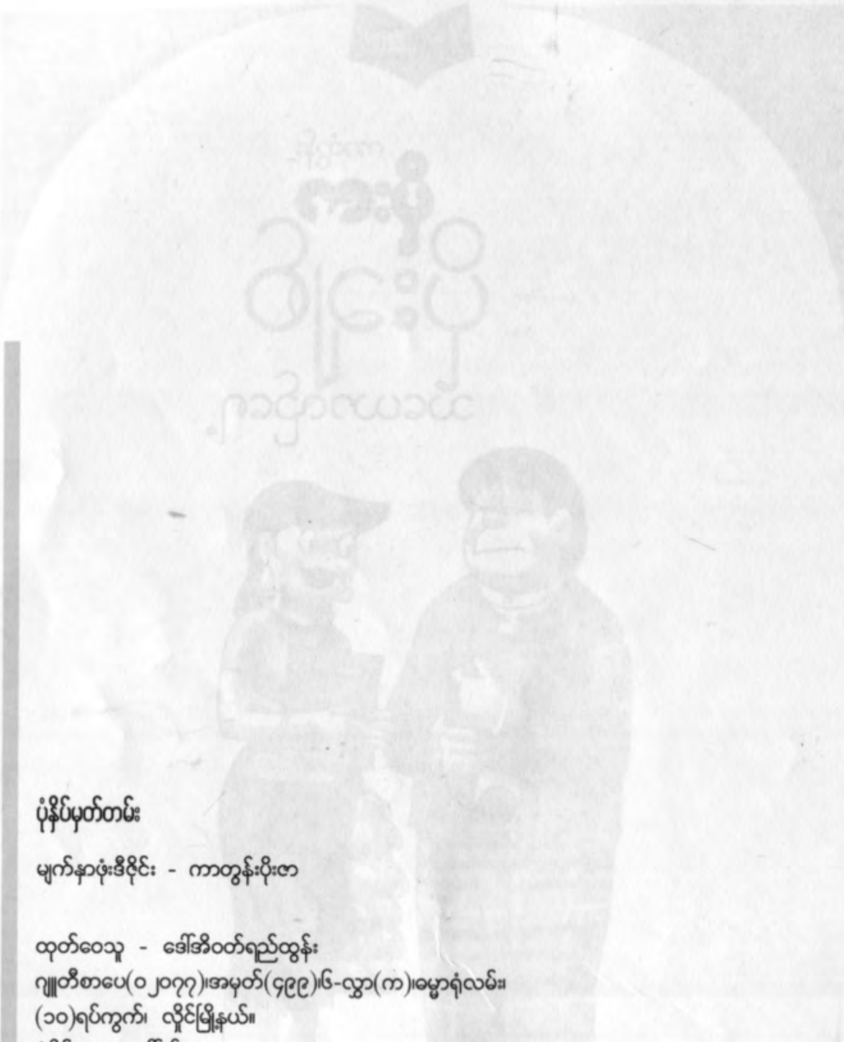

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - ကာတွန်းပိုးဇာ

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်အိဝတ်ရည်ထွန်း
ဂျူတီစာပေ(၀၂၀၇၇)၊အမှတ်(၄၉၉)၊ဖြ-လွှာ(က)၊မြေမှာရှုံလမ်း၊
(၁၀)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊
စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၂၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၁၉၈၅၊ ချစ်သဲစာပေ၏ ပထမအကြိမ်မှု၊

ရောင်းဈေး ၃၀၀၀ ကျပ်

ဟာသဇာတ်လမ်းရှည်၊

၊ သံယောဇဉ်ရေး၊

စင်ရော်လေးတွေနဲ့ လှိုင်းကလေးတွေမှာ ငါတို့ဆုံတွေ့ခဲ့ကြတယ်၊ စင်ရော်နဲ့ လှိုင်းလေးတွေလိုပဲ ငါတို့ခွဲခွာရမြန်တယ်နော်............
ကိုယ်ရေးတာကို ဆောင်ရင်သာ ပေါက်ပါတယ်နော်...
ပေါက်ပါတယ် ပေါက်ပါတယ်
ပေါက်စီကလဲ တယ်ကောင်း

ကဗျာဆိုတာ အဲဒီလို တိုတိုနဲ့ ကျစ်လစ်ရတယ်၊ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးကြီး
ကျော်ရေးနေယင်ပေါင်းမှုသွားရော၊ ကာရံမီး မဖြစ်ဘူးပေါ့ဗျာ....
ကာရံမီးဆိုတာကိုရော မောင်ရင်သဘောပေါက်ပါတယ်နော်...

ဒီ...ကိုယ့် မူရင်း
မပျက်ကုန်းသေး
အင်္ဂလိပ်စာများကို
ထရန်စလိတ်လုပ်
ထားတာ...
တံတွေးစက် ဘိုင်း
ကျော်နဲ့ ရှောင်တာတောင်
မရပါလား
(ဒီ..ဂါယ်ချူရေးတာကို မောင်ရှင် ယူဆသလဲ...)
(ဝေါဂင်ရေးတာဆို့လား...)
ထပ်!......
ဝေါဂင်ဆိုတာ
ပန်းချီဆရာပဲ
ကွ...
စားကောင်းအောင်
မသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက်တာ..ဟင်း

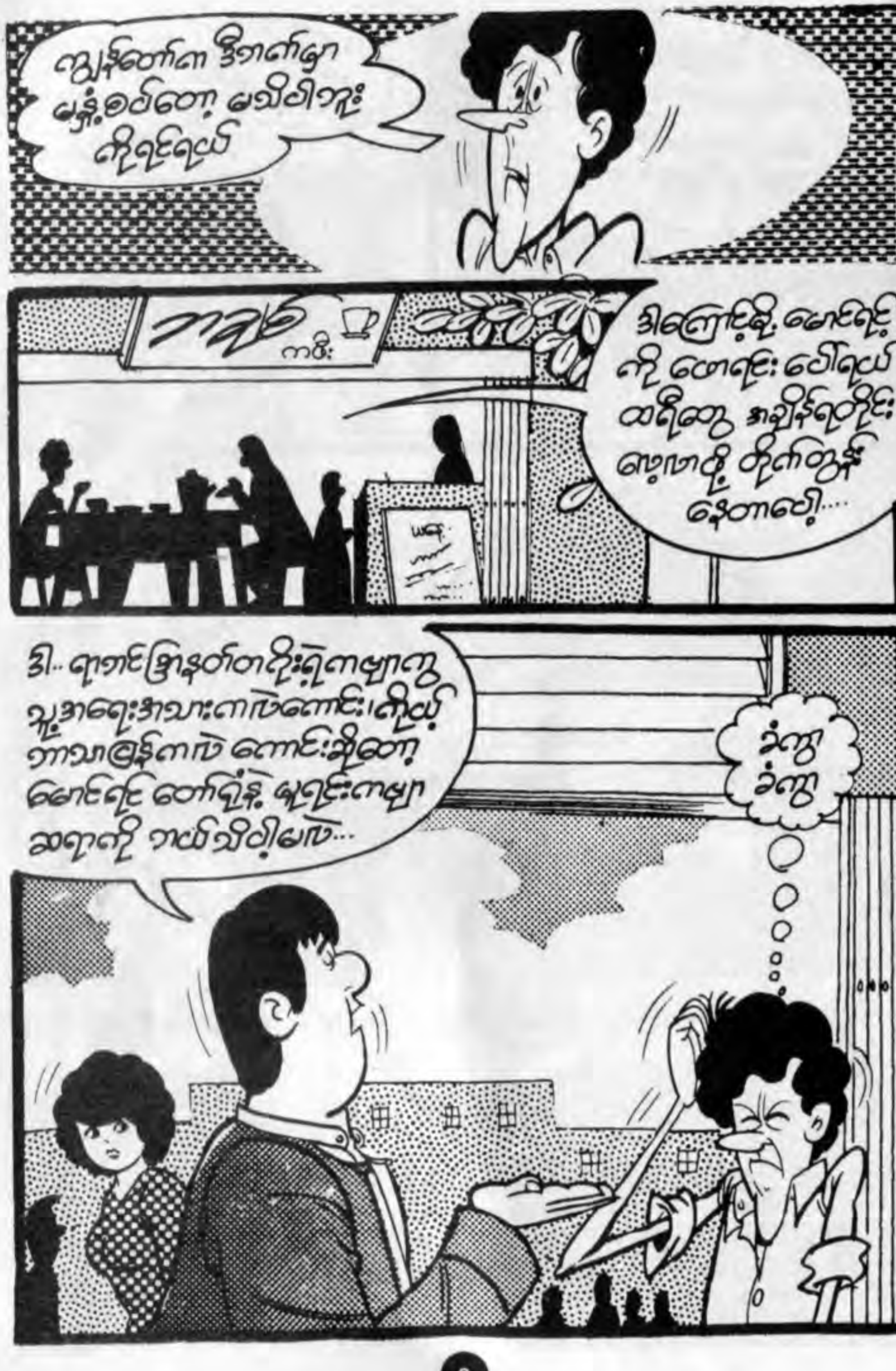
ကျွန်တော်က ဒီကလေးရွာ မနှံ့စပ်တော့ မသိပါဘူး ကိုရှင်ရယ်
ကဖီး
ဒါကြောင့်မို့ မောင်ရင့် ကို တောရင်း ပေါ်ရယ် သိရီတွေ အချိန်ရတိုင်း ဆော့ဂါကို တိုက်တွန်း နေတာပေါ့....
ဒါ.. ရာဇာင်ကြွာနတ်တဦးရဲ့လာမျှာကွ သူ့အရေးအသားတာလဲကောင်း၊ ကိုယ့် ကာယာဖြန့်တာလဲ ကောင်းဆိုတော့ မောင်ရင် တော်ပုံနဲ့ ရှုရင်းတာမျှာ ဆရာကို ဂာယ်သိပါ့မလဲ...

ဆိုင်ရှေ့မှ မိန်းမပျိုချောချောလေးတစ်ဦး ဖြတ်လျှောက်သွားသဖြင့်.....

နောက်ပြီးတော့..ကိုယ်...ဒီကဗျာကို ဂါသာပြန်တဲ့အခါမှာ၊ လက်နဲ့မရေးပဲ နှလုံးသားနဲ့ ရေးထားတာ
တော်တော်ရင်နာမှာပါနော်...
ပြီးတော့ ဒီကဗျာရဲ့အကြောင်းအရာ... အဲ.... (သင်း...ခ်...) ပေါ့လေ.... အဲ... ဂါ....
အကြောင်း အရာပါ...
အဲဒါကလဲ ကိုယ်နဲ့ သွားတိုက်ဆိုင်နေ တယ်..

ကိုမိုးချစ် မှာလည်း ကျိုင်းနဲ့စင်ရော် ခေတ်လမ်းလေးရှိခဲ့ပါသည်၊
ရှိခဲ့ဖူးပါသည်ဆိုပါလား....

တကယ့်တော့လဲ..... ကိုမိုးချစ် ဘဝက သူ့ကမ္ဘာလေးတွေနှယ်...
ကမ္ဘာမဆန်လှပါ.. ပေါ်ရာကုန်လေးတွေကို ရောင်းချစားသောက်ရသည့်
ပျံကျဈေးသည်ဘဝ..၊သူ့နှယ်ပင်၊သည်မြို့ပတ်ရထားတွေပေါ်မှာ...
သဘော်တွေပေါ်မှာ ကုန်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို လိုက်လံရောင်းချနေသူ
တွေက များ...

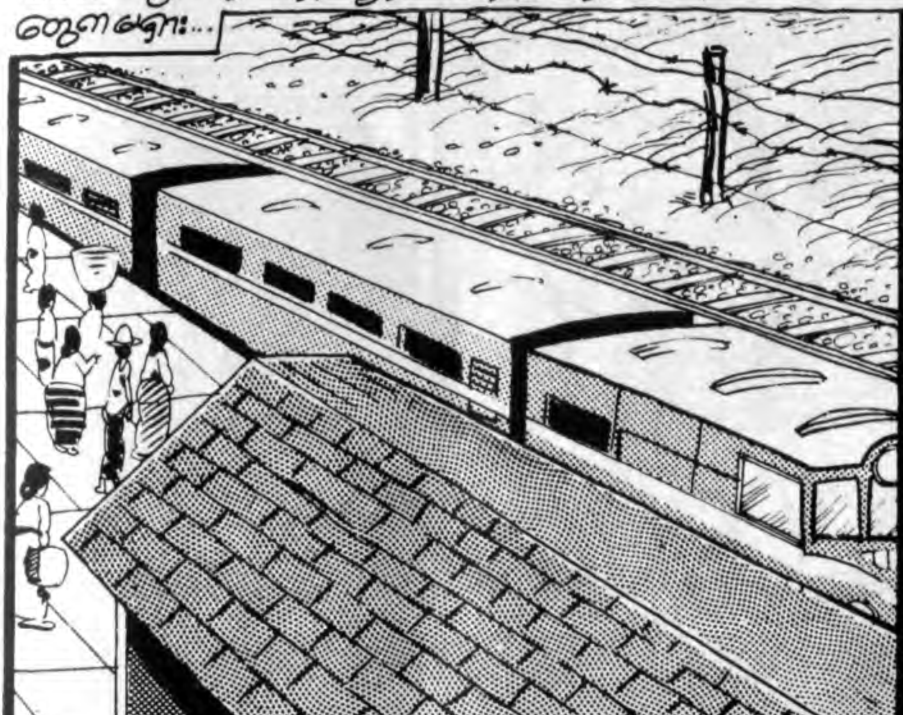

ဂါပဲမြစ်ဖြစ် သည့်အာလူးပါလာ သမား
အာဇီဝလည်း ဖြစ်သည်၊ နေ့ဖို့ သူ့စာ
ကိုလည်း ဂုံးဂုံးလောက်လောက်
ရှိသည်။
လကျွန်ရက်လေး..လဆန်းရက်
လေးများ ဆိုလျှင်ဖြင့်၊ ဈေးတောင်း
ရကောင်းသဖြင့် သူတို့တတွေ
မျက်နှာမှာ ပင်ပန်းသည့်အရိပ်
အငွေ့ပင် မတွေ့...
တထုပ်ပဲကျန်
တယ်နော်..အိမ်ပြန်မှ
နောင်တရ မနေနဲ့

ခုတလော ရထားပေါ်မှာ လိုင်းရိုက်ရတာမဟုတ်သဖြင့်၊ သီတာသင်္ဘော
ဆိပ်သို့...ကိုဦးချမ်းနှင့် သူ့အပေါင်း.. အောင်မင်္ဂလာတို့လာခဲ့ကြသည်။
အောင်မင်္ဂလာက သံလျှင်သားဆိုတော့ သည်လိုင်းမှာကျွမ်းသည်။

နတ်ရှင်နောင် ဂူကို
ရော မင်းသိလား
သိတယ်. သိတယ်. ခုတော့
နည်းနည်းမေ့နေလို့၊ နောက်ပြန်မှ
ပြန်ပြောပြမယ်...
ပြန်မေးရဦး
မယ်ဆိုပါတော့လေ
ဟာ... သဘော်
ထွက်ပြီ...

အောင်မင်္ဂလာ အာလောသုံးဆယ်နိုင်မှု ကြောင့်၊ ရှေ့နားကသွားနေသော... မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ပိနပ်ပြား လေးကို တက်နင်းမိသည်။

နင်းမိတာက အကြောင်းမဟုတ်.. ပိနပ်ပြတ်သွားတာက အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းပန်ရမည့်အစား..သွားနောက်ပြောင်နေသဖြင့် မိန်းကလေး..
စိတ်ဆိုးသွားပုံရသည်။

ကိုဖိုးချမ်းကြားဝင်၍ ဖြန်ဖြေ
ပေးလိုက်သည်။

ချွတ်ထားသော ဖိနပ်နှင့် အောင်မင်္ဂလာပါးကို မရိုက်မိခင်မှာပင် ကိုဦးချစ်က လျှင်မြန်စွာ ဆွဲယူကာ ချိတ်ပြင့် ပြန်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

သင်္ဘောကြီးက ရန်ကုန်ကမ်းခြေမှ ထွက်ကာ ....မင်းနန္ဒာတို့ခရီးသို့....
အေးလေ... တယောက်ကောင်းစားဖို့ရာ တယောက်က အနစ်နာ ခံရတာ မျှတာပါပဲ
ဟာ..ဆိုင် ကိုလကွ
ခုပဲကြည့်လေ..ဒီကောင်ကလမ်းမှာ ငါကလူကြမ်း...မင်းက မင်းသား

ရုပ်ရှင် ကျနေတာပဲ
မင်းသားဂေါ မင်းသမီး
ကို ဖိနှိပ်တာပဲပေး.....
မအေး...နော်...
ခုတော့..စိတ်ဆိုးသွားပြီးပေါ့...
မဆိုးပါနဲ့ကွယ်၊ တကျော့ထဲစီး
တခရီး ကသိုး သွား.......
မအေးနော်...
ပြောလေ... ဂါလေ....
ဂါ...သွားဦး....သွားဦး
ဟား....ဟား...
ဟား...

ထိုစဉ်.. အမျိုးသမီးနှစ်ဦး စုထွေး တို့အား အပြေးလာပြီး.....
စုထွေး
ဟယ်... လဲ့လဲ့နဲ့ မိဋ္ဌေး
အာပါး....
အာပါး ဟူသည်မှာ စုထွေး ဟူသော အမျိုးသမီး၏ ကိုယ်ပိုးချပ်အောက်ကို နောက်ပြန်တက်နင်းမိသောကြောင့် ကိုယ်ပိုးချပ်နှုတ်ခမ်းမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံ ဖြစ်ပေ၏။
ကျွတ်... ကျွတ်...

ဆောရီးနော်၊ စုထွေး - တောင်းပန်ပါတယ်
မဟုတ်တာ လဲ့လဲ့က တောင်းပန်ရမှာပါ.. လဲ့လဲ့က စုထွေးကို ရုတ်တရက်ကြီး တွန်းပြီး နှုတ်ဆက်မိလို့ ချာလို မြစ် သွားရတာ
မဟုတ်ပါဘူး၊ မငွေးက တောင်းပန်ရမှာပါ... စုထွေးကို လှမ်းမြင်တာနဲ့ မလဲ့ကို အာဗောတကြီး သွား ဒိုင်းလိုက်မိလို့
တောင်းပန်တဲ့သူတွေ များလွန်းတော့ ရှေ့တောင် မနေတတ်တော့ဘူးဗျာ

အဟုတ်ပဲ.. ခုနတုန်းကလဲ စုတွေးဖိနပ် ပြတ်သွား
တာကို အစ်ကိုကပဲ ကူညီခဲ့တာမဟုတ်လား
ဒီကလဲ
လူမှုရေးဆိုပါဗျာ..
ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်လေ
ခုလို နှစ်မချင်း စာနာပြီး
ကူညီပေးတာကို....
ဟော့ကောင် စကား
ဖြတ်ကွာ.. ငါ့ဘက်ကို
လှည့်လာတော့မယ်...

(ဟော့ကောင်.. မင်းစကား မှတ်တာကာလဲ ဘယ်လိုကြီးလဲ....) (သိဘူး လေ.. မင်းက မြန်မြန်မှတ်ဆိုလို့...) (ဈေးရှုးတင်ပါတယ်ဆိုတာ ဟိုကပြောရမယ့်ဟာ.. မင်းက သွားပြောတော့...ဟိုအမျိုးသမီးတွေ ဟိုဒင်းဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ...) (ဟိုတွေ ဈေးကျွချသိလား.....)

(သူ့လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့ စာအုပ်တွေရဲ့ အပေါ်က စာရေးစက္ကူ။ အုပ်မှာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် တံဆိပ်ကို တွေ့တယ်၊ ပြီးတော့ ဗလာ စာအုပ်များလဲ ချုံနံပါတ်ကိုပါ ရေးထားတာကို ကြည့်...) (အိုင်အေး... ဒီတခါတော့ ခင်ဗျားတယ်မှန်ပါလား ကိုရှုန်းပိုး....) ..

ဟဲ..... ဟာ... အိုင်ပါ
အချိန်ရှိခိုက် ဈေးရောင်း
လိုက်ကြဦးမို့.....
သင်္ဘောပေါ်မှာတော့... အောင်မင်္ဂလာလို စားစရာတွေ ရောင်းသူက
များ..... ကိုပိုးချစ်လို ထိုင်ရောင်းသူတော့မရှိ.....

(ဟာ..မင်းနဲ့ငါ ယှဉ်တွဲရောင်းရအောင်) (နေပါကွ..တူတူပဲ ရောင်း
ကြတာပေါ့...။ မင်းနဲ့ ငါက.... ရောင်းတဲ့ပစ္စည်းချင်း တူတာလဲ
ဟုတ်ပါဘူး...)

အောင်မင်္ဂလာ အရောင်းအဝယ် သိပ်မဆိုးဘူး····
ပစ္စည်းတူပေမယ့် ငါ-ဘာလို့ရောင်း ရလဲသိလား····
ဝယ်တဲ့သူ ရှိလို့ပေါ့ ကွ······
(တော်တော်တုံးတဲ့ တုံးတေးနားဇာကောင်...ငါချောလို့ရောင်းရတာ ကွ.. ငါချောလို့ ရောင်းရတာ·····)
ဪ···ဟုတ်သားပဲ အဲဒီ အချက်ကို မေ့ သွားတယ်····

မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ
မင်္ဂလာပါ ဆရာ...
အဗ်
ကျွန်တော် တင်မြ ရောင်းချမယ့်ပစ္စည်းဟာ တော့၊ တခြားမဟုတ်ပါဘူး သံယောဇဉ် ပစ္စည်းလေး တွေပါ....

ဂျပန်ပြည် မစ်ဆူဘီရှိ
ကုမ္ပဏီက ထုတ်ဝေပြီး
ယိုးဒယားပြည် ပိုင်းငမ်း
ကုမ္ပဏီက ဖြန့်ချိလိုက်တဲ့
မရှိမဖြစ်တဲ့ လူ့အသုံး
အဆောင် ပစ္စည်း
တခုပေါ့....
အဲဒါကတော့...
ချိတ်ပါ... ဟ...ဟ...
အဲဒီချိတ်က..ဘာတွေ
အသုံးဝင်သလဲ၊ ခဏလေး
သည်းခံနားထောင်.....

သမီးရည်းစားတွေ၊ ရုပ်ရှင်ရုံတို့၊ တိရစ္ဆာန်ရုံတို့သွားတဲ့အခါ၊ ကောင်ကလေးတွေကို ဖျောဖို့ ချော့ဖို့မရရင် တားဆေးအဖြစ်နဲ့ သုံးဖို့ရတယ်....
ပြီးတော့၊ ခုလို တိုးရွေ့ရ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းရပ်ရတဲ့၊ သင်္ဘောပေါ်တွေ၊ ရထားပေါ်တွေ၊ ကားပေါ်တွေမှာ အညှင့်အရေးသမားတွေရဲ့ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တဲ့ လက်နက်အနေနဲ့ သုံးပါ....

ပြီးတော့ မိန်းမတို့ အိကြွေ ရွှေပေး
လို့မရဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ပါပဲ
သွားယင်းလာယင်းနဲ့၊ နှိပ်ကြယ်သီး
တို့၊ ဇော်ဂီကြယ်သီးတို့ ပြုတ်ခဲ့ယင်
အသုံးပြုနိုင်တာကောပဲ ... ဟဲ..ဟဲ..
ဒီချိတ်ပါ....
နောက်ဆုံး သွားယင်းလာယင်း
မတော်တဆပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဂျူ
ရှစ်းကားတွေကြောင့်ပဲဖြစ်
ဖြစ်၊ ဖိနပ်ဘေးတွေ ပြုတ်
သွားခဲ့ယင်၊ အရှက် အန္တရာယ်
ကို ကာကွယ်တဲ့ ပစ္စည်း
အဖြစ်သုံးနိုင်ပါတယ်...
ဈေး
ကောင်

စုဗွေးကို ငါးကျပ် ထိုး ရောင်းပါ...
သူနားကိုပင် သူမယုံချင်တော့.....
ဒေါ်ကါတာမပေါက်ပါဘူး အစ်ကိုရဲ့၊ အရက် အနံ့ရာယ် ကာကျယ်ထို့ပါ...

ကဲ.. ဒီမှာ ယိုးဒယားပြည်ကနေ ပစ္စည်းပျူ
ပြီး၊ ဂျပန်ပြည် တို့ယိုတာ ဟိုင်းလက်(စ်)
ရာမျှလာကနေ ထုတ်လိုက်တဲ့ ယိုးဒယားဓိုးသီး
နိုင်ငံခြားပစ္စည်း
တွေချည်းပါပါလား
ကဲ...ဒီဂါက်ကြေ ချိတ် အားပေးတဲ့
အစ်မကြီးတွေ အားပေးကြဦး
မလား
(သနားသွားမှ ဆိုပါတော့ဗျာ...)
အသံကြားရုံ
တင်နို့ပဲ....
အော့ကြော
လန့်သွားတာ...
ကြော်...
ဂျာကြမ်း၊ ဂျာကြမ်း

မိန်းကလေးချောချောလေးတွေကပင် အရေးတယူ အားပေးသည်ကို
တွေ့ရ၍ သဘောပေါက လူတွေ ရောရောင လိုက်ဝယ်ကြသည်။

သည့်အာလယ်ထပ်မှာပင်၊ ကိုပိုးချစ်တို့ တော်တော်လေး စည်သွားခဲ့သည်။

သီတာဆိပ်ကမ်းမှာ ဗုတ္တေးတို့ အပဲ့ ဆင်းသွားသည်၊ စင်ရော်လေးတွေ
က နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်သည်၊ လှိုင်းကလေးတွေက ချောက်ကို
ဆက်သွားသည်၊ သည်လိုပဲ.... သည်လိုပါပဲ ဗုတ္တေးရေ.....

ပျင်းရိတဲ့ လေပြည်လေးတွေကို မမြင်ရတဲ့ လက်ချောင်းလေး
တွေက တို့နှုတ်ခမ်းသားပေါ်မှာ စန္ဒယားသံတခု ဖန်တီးမှုပြုနေရဲ့...

ကိုယ်ရေးတာကို မောင်ရင် သဘောပေါက် ပါတယ်နော်...
သိတာပေါ့ဗျာ ဝေဒနာ ဆို့လားဗျာ...
သိပ်ဟုတ်တာပေါ့
(ကျွန်တော့်မှာလဲ ဝေဒနာဖြစ်နေတယ်ဗျာ...) (ဘာဝေဒနာလဲ...)
လက်ဖက်ရည် ဆာတဲ့ ဝေဒနာပေ...
ဪ... ဟုတ်သားပဲ၊ လက်ဖက်ရည် တောင် မသောက်ရသေးဘူးကွာ..၊ ဆောရီးပဲ အချိန်လဲ မရှိတော့ဘူး၊ နောက်မှပဲ သောက်ကြတာပေါ့... ငါသွားမယ်..
အင်း... ဒီနေ့တော့ ဖရဲ ခွက်ကြောက် ရေနွေးကြမ်းနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ပါပြီလား

ဂျူငယ့်ရေးရာ သူကျောင်းမှာ ဆယ်တန်းမြန်မာစာမဆရာမပြောသည့်
ကိုပိုးချစ်စကားကို၊ အောင်မင်္ဂလာက အံ့အားသင့်နေသည်။

မင်းက..အယင်တုန်းကတော့၊ ပညာတတ်ဥာဏ်ရှိတို့၊ ဘွဲ့ရအာဏာပါလက်မဲ့
တို့ဆိုတဲ့စကားတွေ ရောလဲသုံးပြီး၊ ခုကျတော့၊ မြန်မာစာမဟယ် ဆိုလို့
ပါ...

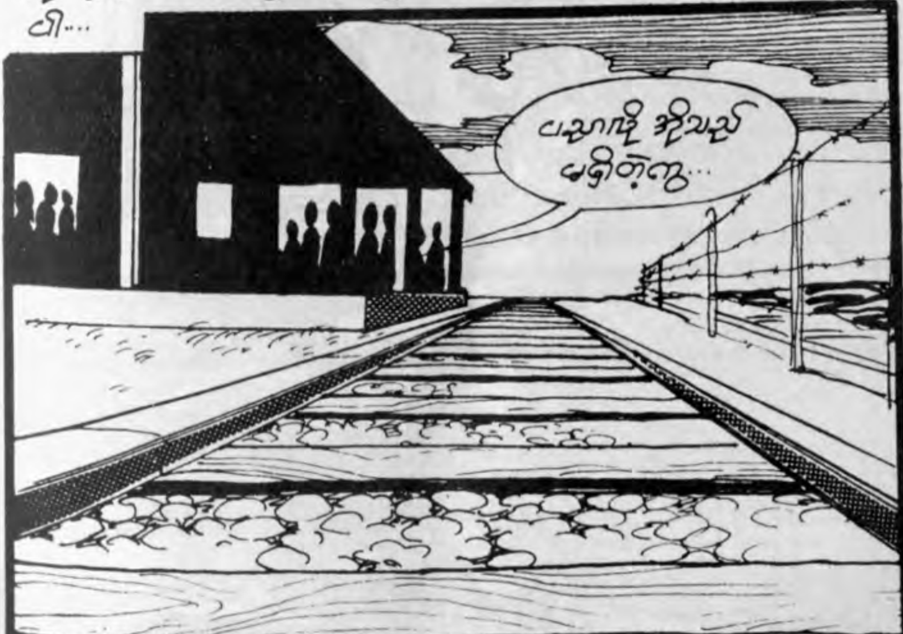

ငါ.. ကြားဖူးတာကတော့ ကြင်ယာကို အိုသည် မရှိ လားကွ.....
မဆိုင်ပါဘူးကွာ...
(ကြော်... သံယောဇဉ်၊ သံယောဇဉ် လူတယောက်ကို အတော်ကြီး ပြောင်းလဲ စေတာပဲ၊) (ဘာသံယောဇဉ်လဲကွ...) (မင်းပြောသလို ချစ်ကိုပြော တာပါ မောင်ရယ် တခြား မတွေးပါနဲ့....)
ချစ်.. ချစ် တော်တော်လေး ကို ချစ်တဲ့ ချစ် ပါလားနော်...
ဝေါ်...

သည် မြို့ပတ်ရထားလမ်းတလျှောက်မှာတော့၊ ကိုဦးချစ်ကဲ့သို့ ဈေးသည်
တော်တော်များများက သိနေကြပြီဖြစ်သည်။

ဆိုင်မှာ သွားဝယ်ယင် တမတ်
ပြားသုံးဆယ်ပေးရတဲ့ ချိတ်တွေ
ဒီမှာ ဆယ်ပြားထဲ၊ ဝယ်သွားယင်
တကယ် မမှားဘူးနော်...
ဆယ်ပြား... ဆယ်ပြား
ချိတ်နဲ့ တွဲသုံးလို့ ရတဲ့
ပစ္စည်း၊ ယိုးဒယား ကြိုးသီးပါ
ခင်ဗျ၊ ချိတ်နဲ့ ဘယ်လို တွဲသုံး
စားရလဲဆိုတော့၊ မုန့်လုံးရေပေါ်
နဲ့ တုတ်လို သုံးလို့ရပါတယ်

ရထားပေါ်မှာ ဈေးရောင်းသည့် လူငယ်လေးတွေအားလုံး အပြောအဆို သွက်လက်နေစမြဲ၊ သူတို့ မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးရိပ်လေးတွေ သန်းနေမြဲ----

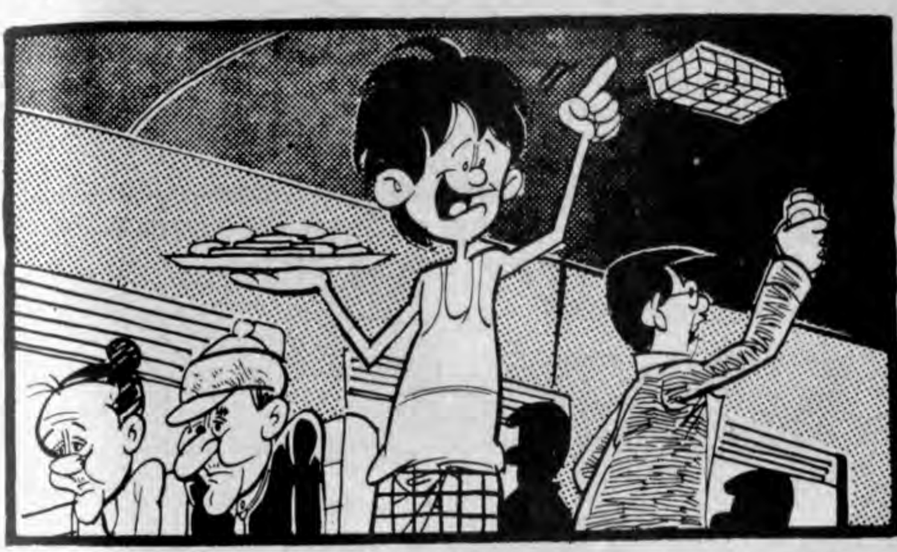

ဒါပေသည့် ညနေဆို၍ အိမ်ကို အမြတ် ပြန်ပါစရာ အကြောင်းမရှိ တော့လျှင်ဖြင့် သူတို့ မျက်နှာလေးတွေသည်၊ နေထိကြာနွယ် ဖြစ်နေတတ်သည်။

ကာပဲဖြစ်ဖြစ် ပညာမပြည့်ဝသူတွေအဖို့တော့ ရ.ရာ အာဏာပြမှာပင် ပျော်မွေ့တတ်ရသည်။
ဟိ...ဟိတွေ့နော် သဒ္ဓေးဖြစ်ပို့က၊ ဒီတန်ဆုံး ပဲရှိတော့တယ်...
တရွက်ကျန့်တသက်ခံတဲ့ တခေါင်မှ တကျပ်ထဲ ကျွန်တော်တောင် တခေါင် ထိုးထားပေးတယ်၊ ပေါက်ရင် ရထားပေါ်မှာ၊ နားငြီး တဲ့ ကောင် တကောင်ကျော့ပြီ မှတ်ပါ..။
ပေါက်ပါစေ ပေါက်ပါစေ..

သည်ထဲမှာ အရင်းအနှီး ရှာဖွေကြပုံခြင်းကလည်း မတူ၊ တချို့က
မိဘတွေထံက လွယ်လင့်တကူရသည်၊

တချို့ကတော့ ပင်ပန်းသည့် အလုပ်တခုခုမှ ရရှိသည့်ဝင်ငွေဖြင့်၊
သက်သာလိုသက်သာငြား သည်ဘက်လိုင်းကို ကူးလာခြင်းဖြစ်သည်။

တချို့က မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများထံမှ ကတိဝန်ခံချက်
ဖြကော ချေးငှားကြသည်။

အဆိုးဆုံး အဖြစ်ကတော့ တနေ့တာ အတွက် ငွေတဆယ်ကိုတကျပ်တိုး
နှစ်ကျပ်တိုး အချိုးချိုးပေးနေရခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊ သူနေ့တိုင်ကြေ
ကျင်ဖြင့် အတိုးနှင့်ပင်ကျင် မွဲပေရော့.....

သည်နေ့လည်း လာလယ်ပိုင်းကို လွန်လာတော့ ၊ အရောင်း အဝယ်က သိပ်မကောင်း၊ ချောင်းအောင်သာ အော်ပေရော့… အော်ယင်းနှင့်ပင် အသံဝင်သွားပေလိမ့်မည်။ ....

ကိုပိုးချစ်လည်း အော်ပါမင်ရောင်းရသည်ကို သိပ်စိတ်ဝင်စားမလာတော့

ဘာဖြစ်လို့လဲ နွယ်နီရဲ့……
နင်.... စီးကရက် ဝယ် မသောက်စဖူး သောက်လို့လေ....
တလိုင်းလုံးမှာ အမျိုးသမီးဈေးသည်ဆိုလို့ နွယ်နီတဦးသာရှိသည်၊ နွယ်နီဆိုတာကလည်း နံ့မည်ကသာ အပျိုမား ဒါပေသည့် ဘဝက နွမ်းပါးသည်၊ ဒါကြောင့်မို့ ကိုပိုးချစ်တို့အဖွဲ့က နွယ်နီ လက်ခုပ်ပန်းဟု ခေါ်ကြသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မိသားစု ဝမ်းစာအတွက်ကို ရိုးသားစွာလုပ်ကိုင် စားသောက်သော နွယ်နီကို ကိုပိုးချစ်တို့လို ဘဝတူတွေက ဖေးမ ကူညီပေးကြသည်။ လိုင်းရိုက် ဈေးရောင်းသည့် အဖွဲ့ထဲမှာတော့ ကိုပိုးချစ်နှင့် နွယ်နီ တို့က ပညာအထူးချွန်ဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ ကိုပိုးချစ် ဆိုလျှင် ယခင်(က) (၂) ဆယ်တန်း အောင်ချက်ထား တန်းက ဆယ်တန်းကို (၂) စာရင်းမှ နှစ်ကြိမ်အောင် ပြီးသူ…

ဆယ်တန်း (၁) စာရင်းမှ အောင်ပြီးကတည်းက အလုပ်ရှာဖို့မျက်နှာက
လေဘာရုံးတွေမှာ ရွှေပေးဘူထပ်ထားပေါ်လည်း......

ဈေးသည်ဆိုပြီး၊ အထင်သေးသေး၊ ရိသဲ့သဲ့တော့ ကြာမလည်ပင်နှင့် ဂါဒွမ ဂါဂါဝင်းရွှေ ရုံးသွားစေရမည်၊ တကောင်က ကြောရှိသော အရက်သမား တချိုးကို ပါးရိုက်ခဲ့သည်။
အရူး မြေ ကျွန်ပါပြီ....

သည်ကတည်းက သည်လိုင်းမှာ နှယ်နီတို့ကြ ဒူးယားသည် ဂါဒွမအဖြစ် နာမည်ကြီး......
သတိထား မိုးကြိုးအား... ဖဖဝဝ

ရထားပေါ်မှာ ရောင်းကုန်အမျိုးမျိုး
ရောင်းချစားသောက်နေကြသူ
အချင်းချင်းထဲမှာတော့ ကိုဖိုးချစ်
ကို ဗိုလ်နီက လေးစားပုံရသည်
ခင်မင်ပုံရသည်။

ခုပဲကြည့် ကိုဖိုးချစ်တို့
ဆေးလိပ်သောက်မည်ဆိုသည်နှင့်
ထိပင် ထိုးပေးမတဲ့.....

ဓါတ်ကူး ယူချင်ယင် စီးကာရက်မသောက်နဲ့ကွ၊ ထီထိုး၊ တစောင်မှ ငါးမူးထဲ... ကံနယ်နီ.. နှင် ထီထိုးမလို့ဆို... အောင်မင်္ဂလာပြောလို့ ငါ နောက်တွဲက ကူးလာတာ...
အရေးထဲမှာ ပွဲလန့်တုန်း ဖုန့်ဝင်လုစားတတ်သည့် ထီသည်ချမ်းသာ က ရောက်လာပြန်သည်
ဟိုမှာဖြင့် ထီပွဲက ပေါက်ပြီ၊ သူက ခုထိရောင်းတုန်း၊ မသိတဲ့ လူတွေ မှတ်လို့.... ဟင်း...
အင်

ချမ်းသာ နွယ်နီကို အာလန့်တကြား တားဆိုက်ရသည်။
ဂါး......
သည့်မြင် ဖူတွေ့ ကျေး
သွားပါဦးမယ်ဟယ်...
ဒီလိုဆိုရင် ငါ
ထပ် မပြောတော့
ဘူး၊ နင်...ခပေါင်း
တာပိပ် ဝယ်
သောက်...
နင်...ငါ့ဆို
သိပ် နိုင်တာပဲဟာ...
ဟာ...ဟာ...

နွယ်နီတို့ကြားမှ ချမ်းသာချင်သွားသည်၊ ဒါတောင် ကောင်းကောင်းမသွား
ကဲ.. ခုံတွဲတွေရော...မတွဲ တတွဲတွေရော...အခြေတွဲပို့ ကော်စမ်း ကြတော့၊ တစောင်မှ ငါးမူးထဲ ဒူးယားတလိပ်ဖိုးပဲ ရှိတယ်
သေနာ......
သူပြောတာလည်း မှန်သားပဲလား တွေးမြော်ကြည့်မိသည်၊ အမြန်ဆုံး ချမ်းသာနိုင်တာ ထီပဲ ရှိသည်။

ဖိုးချစ်...နင် ထိ
ထိုးဖူးလား
တခါ နှစ်ခါလား
ထိုးဖူးပါတယ်....
(ဘယ်နှစ်လုံးတိုက်လဲ) (အခါရာတော့ အမြဲတိုက်တာပဲဟ့
ဒါတောင် မပေါက်ဘူး....)
အဲ.....
ကောင်းမှာ....

နင်ရော ထီ ထိုးဖူးလား
ထိုးဖူးတာပေါ့၊ ငါထိုးတုန်းက နောက်က နှစ်လုံးပဲ လွဲသွားတာ... ဆုက ငါးထောင်ဆု၊ တအုပ်လုံးသာ ထိုးမိယင် ငါ ပေါက်မှာ သေချာတယ်....
ပေါက်ကာနီးယင်လဲ ဗျော နော်....
ကောင်းရော့၊ နောက်ဆို့ကောက် ပဲသိတယ်၊ သူ့ကို အထင်ကြီး ထားမိတာတွေတောင် မှား သေးတယ်၊ ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲပဲ

ကိုပိုးချစ် ညကျောင်းမြန်တက်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ အသက်အကြီးဆုံး
ထင်ထားတာ သူ့ထက်အသက်ကြီးသည့် လူတွေလည်း တပုံတပင်....

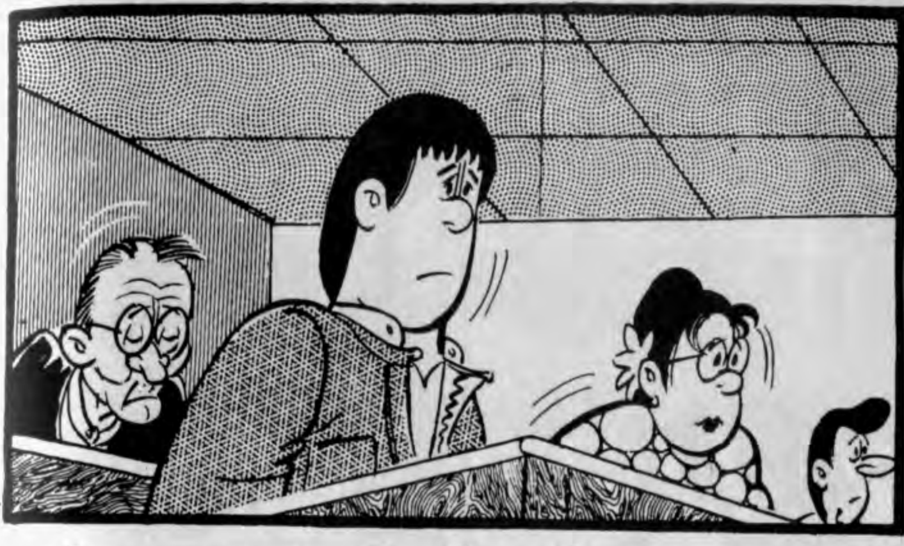

တခါတလေ ဆရာတွေကပင် ရွယ်တူ၊ တချို့ဆရာလေးတွေဆိုယင်ဖြင့်
အတန်းထဲက အသက်ကြီးသူတွေရဲ့ တူအရွယ် သားအရွယ်·····

သည်လိုကျောင်းတွေမှာပင်
ဦးကျည်ငှဲ့တွေ အများကြီး ထွက်
ပေါ်လာတတ်သည်။
ပြီးတော့ တချို့ကလဲ ကျောင်း
ရောက်မှပင်၊ ဖူးစာရေးနတ်တို့၏
ဆောင်မမှုကြောင့် ခုန်သွားတတ်သည်
ဟေး...ဟေး... မသေခင်
တော့ ကွဲ့လေး ဂုဏ်လေး ယူ
သွား ဦးမှ...
သူကျောင်းကို
ရေးချပြီး အစက်
နှစ်စက် ဖြည့်
တတ်သည်။
ညီ့ကျောင်း

ကိုပိုးချစ်အဖို့ကတော့ တက္ကသိုလ်မြေသို့ ခြေချနိုင်အောင် ကြာ
တက်ခြင်းသက်သက်၊ ဟိုမရောက်သည်မရောက်အဆင့်မှ၊ တက္ကသိုလ်
ဝင်ခွင့်၊ အဆင့်မီ ၇၀ရောက်ဖို့ရာအတွက်သက်သက်....

အထူးသဖြင့်တော့ ကဗျာကို ဝါသနာပါသည်၊ ကိုပိုးချစ်က မြန်မာစာ
သင်သည့် ဆရာလေး ကိုဆိုးကြယ်အချိန်တွင် ပို၍ပျော်သည်။

ဆရာကိုယ်တိုင်ကလည်း၊ ဆိုးကြယ်အမည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု..ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးများကို ရေးသားနေသူ ဖြစ်သည်၊ သည်တော့လည်း စာပေ ဝါသနာပါသူတို့ကို ဂရု ပို့ချရှိကြပေ၏။

ဖေဒါလမ်းကဗျာကို စ ဖတ်သည်၊ ကဗျာက အချိုးကဗျာဆိုတော့ ပို အသံထွက်သည်၊ ရေးသည့် ကဗျာဆရာ ကလည်း ဆရာကြီး ဇော်ဂျီဖြစ်၍ အသံ ပိုချိုသည်
ဒီကဗျာထဲမှာပါတဲ့၊ လမုပင်တို့ ဒနိပင်တို့၊ မျော့တို့ဆိုတာ သာမန် ဇာတ်ကောင်တွေ မဟုတ်ဘူး.....
အဲဒီ အပေါ်ယံ အမည်တွေကို ဖျောက်ပြီး၊ ဦးမြတို့၊ ဦးနုတို့၊ ဦးမဲ တို့အနေနဲ့ ခံစားကြည့်ကြစမ်းပါ

ဖြစ်တတ်-ပျက်တတ်တဲ့ သင်္ခါရ တရားကိုမသိပဲ၊ ရထားတဲ့ စည်းစိမ် ပျက်စီးမှာ..စိုးတဲ့ လူတွေ၊ ရထားတဲ့ ရာထူး ကျသွားမှာစိုးတဲ့ လူတွေ...
ရထားတဲ့ အရှိန်အဝါ ကျန် သွားမှာစိုးတဲ့လူတွေကို ရည်ရွယ် ပြီး ရေးဖွဲ့ထားတာပါ
ဗေဒါပင်လေးတွေကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူး၊ ဘာကိုမှကြို မငြိုးရှိပါဘူး၊ ဖြစ်လာသမျှကို ရဲရဲကြီး ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းတာကော သူ့လမ်းစဉ်ပဲ၊ သူ့ဝါဒပဲ

သည့်နှယ်ပင် ၊ ကဗျာ၏ မြစ်ကြောင်းတို့ကို ဆရာက ဖော်ပြပြီး ရှင်းလင်း
တတ်သည်။ ရေထဲမှာ မျောချင်ရာ မျောနေသော ဗေဒါပင်တို့ကို ကြည့်၍
ကိုဖိုးချစ် အားမာန်မွေးတတ်ပါသည်။

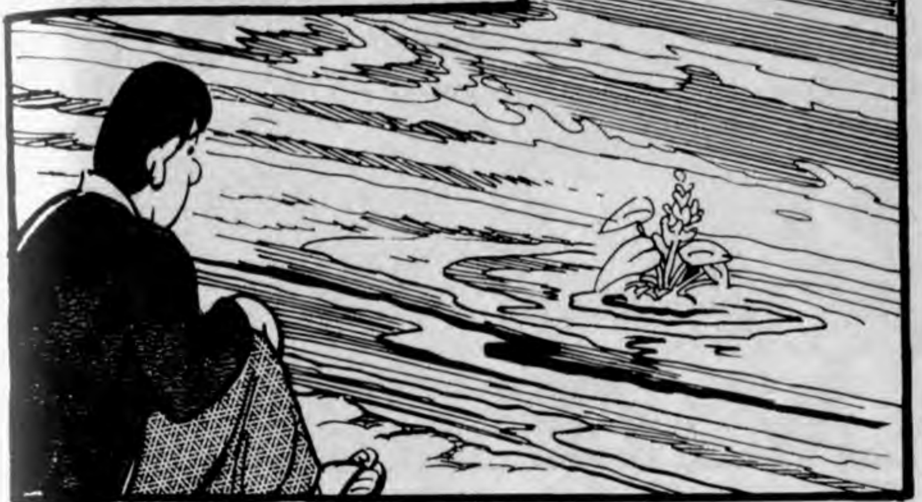

အသက်အရွယ် ရလာတော့ ဒီလိုပေါ့ နွယ်နီရယ် ၊ ဘဝပေး အခြေအနေ အရပေါ့....

မကြီးကျယ်နဲ့လေ၊ လူတွေဟာ မွေးကတည်းကနေ စပြီး ဝမ်းအတွက် ရုန်းကန်ကြတဲ့နေရာမှာ၊ လောဘတွေ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေနဲ့ တလည်လည်ဖြစ်ပြီး သေသွားကြတာပဲ မဟုတ်လား
ဟေကကော၊ ဓမ္မကထိကလေသံ ပေါက်လာပြီ၊ လူပဲ တောထွက်ဖို့လိုတော့တယ်၊ ငါသွားမယ်...
ခပေါင်းဒူးယား ခပေါင်းဒူးယား
ဒါလည်း ဟောတာ မဟုတ်လား၊ ဟောတာ ပါပဲ...

ဒေါသဆိုတာမျက်နှာကို အကြည့်တန်ဝတ်ခြေသည်ပဲ ဒြပ်ပေသည့်
စုဝွေးမျက်နှာပေါ်က ဒေါသရိပ်များသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်
လွင့်ပျောက်သွားပြန်သည်။
သူ...သူ... သီတာ ပေါ်မှာ ဈေးရောင်းတဲ့သူ မဟုတ်ပါလား
ဟုတ်ပါတယ် သီတာပေါ်က ၊ သံယောဇဉ် သမားလေးပါ ၊ အာဖြစ်ညို့များ ဒီကောက်ကောင် ဒေါ်ပွနေပါ သလဲ.... မ......
စုဝွေးပါ....

ဟိုတိုဂိုစျွန်တွေပြောင်ပေါ့... ခုလေးကာသာ အေးကို စောင့်နေတုန်း ဒိုင်နဲ့တွေနဲ့တွေ့တာ...
အေးကို ဆိုတာရော မှတ်မိသေးဘူးလား
အေးကို မမှတ်မိဘူးရှင့်... အေး....ကို....ခိုးခိုးအေးကို..... ကိုယ့်ကိုဒိုင်း တပဲ အရေးထဲ...
ကျွန်တော့်နာမည် ချစ်.... ဦးချစ်ပါ... ဟဲ...ဟဲ...

ကိုဖိုးချစ်ခိုးရိုပ်သွားသည်၊ စုထွေးတကိုယ်လုံးကို ခြုံ၍ အာကာသတ်
မိသည်၊ ရှေ့မြော အောက်ကြည့်တော့.... အင်း.. ပြတ်ပြန်ပြီ ဖိနပ်....

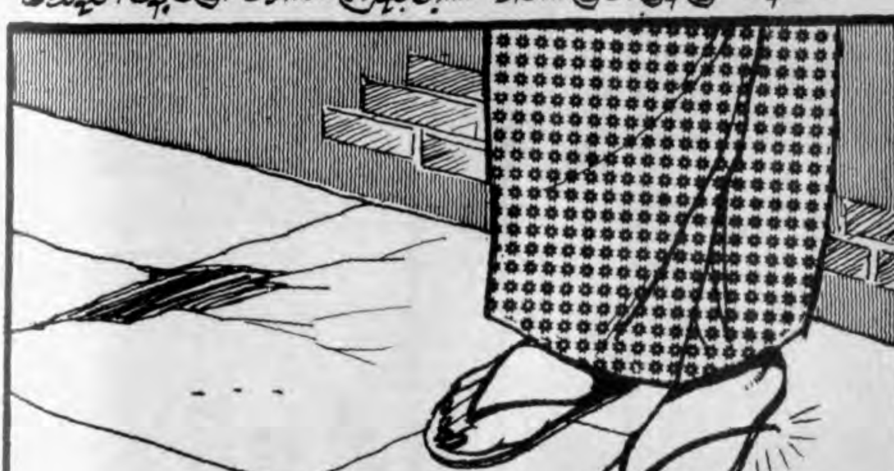

မစုထွေးကလဲ ဒီကြိုးသေးသေးလေးနဲ့ ဖိနပ်ကိုပဲ ကြိုက်တာကိုးဗျ...
ဖိနပ်က အသစ်ကြီးပါ အခိုင်ကြီးပါ..၊ ရိုးရိုးခြေထောက်နဲ့ မနင်းပဲ ဘာနဲ့ နင်းသွားလို့....
ချိတ်တွေ ငါးကျပ်ဖိုးလုံး ဝယ်ထားတာရော ပါမလာတော့ဘူးလား
ကုန်ပြီလေ
(အမယ်လေး .စားပြစ်သလို ပါပဲလား...) (ပျောက်တာရှင့် ပျောက်တာ...)
ကပါ ချုမှာတော့ ပူမနေပါနဲ့

ဆုတွေးက ပိနှင်းထားသည်။

ကိုပိုးချစ် ချိတ်အသစ်
ကလေး တချောင်း ထုတ်ပေး
လိုက်သည်။

ခုတွေးကာ သူကိုယ်တိုင်ပင် ချိတ်မှင့်တွေသွားရလေသည်။
ကျေးဇူးပဲနော်...ချာလီ အကူအညီလိုတိုင်း၊ ကိုပိုးချစ် နဲ့တွေ့ပါရစေလို့ ဆုတောင်း ပါတယ်.....
ကျွန်တော် ကာလဲ.......???
ကားတစီး ထိုးဆိုက်လာသည်။
သွားမယ်နော် ဒါ ခုတွေးတို့ အိမ်ကားလေ
ဟုတ်.... ကဲ..

ဪ ရင်ခုန်သံ ညှို့င်းလေးတွေဟာ
ဘဝ့ တောင်ပြင်လေးပေါ်.......
ပြေးတက်ကြပြီ......
မျက်ရည်စလေးတွေနဲ့
စာတကြောင်းရေးခဲ့တယ်
.... ငါ မင်းကိုပဲချစ်တယ် ,,
.... လို့......
ဦးလားပေးပါ
ဦးဟေ့....

ခင်ဗျား ကမျှော်တွေ့ဟာ၊ ကျနော့်ကော်ရိုပ်နား
နီးလာလို့လားမသိဘူး၊ သိပ်ကို အရောင်
လက်လာတာပဲဗျာ.. ရှမြီးနွဲ့နေတယ်...
ကျွန်တော်ပဲ..
ခင်ဗျား ကျေးဇူးကြောင့်ပဲ
ခု နေရာ တော်တော်ရနေပြီ·
တချို့ဆို စာမူတောင် ကြွမ်းတောင်း
ယူရတဲ့ အဆင့်ရောက်နေပြီ
လေ
တယ်ဟုတ်ပါလား
ဘယ်တိုက်ကလဲကွ...

မိတ်ဆွေစစ်စာပေတိုက်တဲ့လေ
မကြားဖူးပါလား
သူက အသစ်လေ၊ ကဗျာ
ချစ်တဲ့သူတွေချင်း
ပေါင်းထုတ်မယ်ဆိုတဲ့...
ကဗျာသုံးပုဒ်နဲ့ ငွေ
ငါးဆယ်ပေးရမတဲ့
ဟေ...
အထင်ကြီးထားသမျှ ရေခံမျှော့ကျသွားသည်
ပိုက်ဆံပေးပြီး၊ ကဗျာရေးရတာကိုပါ
အချင်းချင်း လာကြွားနေသေးသည်။

အဲဒါ.. ခင်ဗျားမှာ ရေးပြီးသား ရှိယင်လဲ ...ပေးပေါ့....
မပေးပါရစေနဲ့ကွာ၊ ငါ့ဘာသာ အေးအေးပဲ နေပါရစေ၊ မင်း စာမူ တောင်းခံရုံကြီးကို ကြားပြီး... ရင်ထဲပူလိုက်တာ၊
ရေခဲရေ တခွက်
စာအုပ်ထွက်မှပဲ.. ခင်ဗျားကို လက်ဆောင်ပေး မယ်ဗျာ. ခုတော့ ငါးဆယ်ပြည့်ဖို့၊ လေးဆယ့်ကိုး ကျပ်နဲ့ သုံးမတ်ပဲ လိုတော့လို့ ရေသွားထမ်း လိုက်ဦးမယ်...
မြန်မြန်ပေါ့ကွာ...

မျှော်ပါမျှော်ပါ ရွှေဟင်္သာရယ်
××× မျှော်ပါ ရွှေဟင်္သာရယ်
နားငြီး သက်သာ မှာပဲ...
ဖြစ်ပါစေ၊ ဖြစ်ပါစေ.. သူနိုင်ငံခြား ရောက်မှပဲ နားအေးမှာ

အဲဒီလို.. ထိထိမိမိ
အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ စာသား
လေးတွေနဲ့ ရေးဖွဲ့ထားတဲ့
ခေတ်ရီယို သီချင်းတွေ..
တရွက်မှာ နှစ်ပုဒ်ပါတယ်
တရွက်မှ တယောက်...
နှစ်ပုဒ်မှ တယောက်...
ချမ်းသာတို့တော့ ထိုင်းကာနေ၊ ဘာစိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ၊ သီချင်း
စာရွက်ပိုင်းကူးသွားမြန်သည်၊ သူ့ နှက်ဆိုးသံကြီးဖြင့် သီချင်းတွေ..
တပုဒ်ပြီးတပုဒ် ဆိုနေသည်၊

ဘို... မင်းသိပ်ချစ်တယ်... မင်း သိပ်ချစ်တယ်... ဆို... ဒို... ဆို... ဆို... ဆို... ဆို... ဆို... ဘို...
ဗျာ.... တယ်ဆိုပါလား
သူ့နည်းတာမဆိုး၊ ဓါတ်ပြားလိုင်းရော... ဗီဒီယိုလိုင်းပါ နာမည်ကြီး တခုခုကို ရော ရိုက်ထားသမျှ... တခုကြိုက်လျှင် တရှုက်ဝယ် နှစ်ခု ကြိုက်လျှင် နှစ်ရှုက်ဝယ်...
လာပါဦး အဆိုတော်ကြီး

သူ့နည်းသစ်က ဟန်ကျနေသဖြင့် ချမ်းသာတို့ တမြုံးမြုံး......

ဦးအေးမောင် ကောင်းတယ်ကွ..
ဟာ...ဂျပန်နာမည်ထဲမှာ ဦးအေးမောင်မရှိပါဘူး ကိုယ်စားလှယ်ထင် တယ်...
ဟုတ်တယ် သူက ကျူလေးယောက်တောင် အပိုထည့်ပေးသေးတယ်
ရွှေကောင်..မင်္ဂလာမရှိ..မှုဟဲ့ ကွဲပါစေ.. ပယ်ပါစေ ,...ငါနဲ့ ချယ်ရီလေးနဲ့.....
ဟာ
အဲ

ရှိမ ပြစ်ပါရစေနဲ့.....
ဝေဒနာ..
ဆုတောင်းက ချက်ချင်း ပြည့်တာပဲ....
နင် ရူးသလို ကြောင်သလို လုပ်တာ ၊ တော်တော် အဆင်ပြေနေတယ်ကြားတယ်.. ရော့... ဒူးယား ဝယ်သောက်...
အေးပါဟယ်... ဖိုးချစ်... မင်းလဲ တလိပ် ယူသောက် လေကွာ....
ဖိုးချစ်.. ခု ကားကိစ္စ ဆက်ပါဦးကွ ဘာအမျိုးအစားမှာယင် ကောင်းမယ်ဆိုတာ...

ဆိုးပိုက် ကောင်းနေတယ်ကွ
ကိုယ့်ပိုက် ပါကွ...
ဘုရင့်ရုံမှ သဘင်
ရုံနဲ့တော့ လိုက်ပါ
နေဦး နွယ်နီ.. နင့်ဖို့ပါ
ငါ လင်ဆာတစ်စီး ရှာ
လိုက်မယ်
နင့် သိမ်း
ကိုပေး
မင်းသိမ်း
ရဲ့ကိုပေးလိုက်တဲ့
ကြားလား.....

(သွားဦးမယ်ကွာ....)
ပိုးချစ်
ဘာလဲ ဘဲဥမ
ငါ့ကို ဘဲဥမလို့ မခေါ်နဲ့ နင့်ကိုပါ..ငါ..ရှိဆက်ပြစ်မိမယ်..
အား...မခေါ်တော့ဘူး ဘာခေါ်ရမလိုလဲ
နင်.. စီးကရက် တွေ အကောင်း ရတိုင်းသောက် မနေနဲ့၊ အသည်း ကျွမ်းလိမ့် မယ်
ကျွမ်းလိမ့်မယ်ဆိုပါလား..... ....

အံ့ဩသည့် မျက်နှာတခုကို ကိုမိုးချစ် တွေ့ရသည်၊ မေးထောင့်ကြီးလဲ မဟုတ်၊ သုံးထောင့်လည်းမဟုတ်၊
ဝိုင်းဝိုင်းလှလှလေး စုတွေးရဲ့ မျက်နှာ...
ကိုမိုးချစ်ကို တွေ့ပြန်ပြီနော်.. ဒီကျောင်းကို ဘာ လာ လုပ်တာလဲ
အဲ.... ကျောင်း...လာ ရောင်းတာ...

ကျောင်းလာတက်တာလည်း၊ ပြောမည့် စကားနှင့်၊ ချိတ်လာရောင်းတာလည်း ပြောမည့်စကား၊ နှစ်ချက်လုံး ရော ထွေးသွားသည်။
ကျောင်းကို ရောင်းရအောင် ကိုပိုးချိတ် ပိုင်လို့လား
ကျောင်းကို ဝယ် ပေါက်အောင်ရော.. မ စုထွေးမှာ ငွေရှိလို့လား၊ ဆောရီးနော်၊ စကား ဖာပ် ပြောတာပါ၊ မစုထွေးတို့ က ဝယ်နိုင်မှာပါ...
ကျောင်းက ငါးကျပ် တန်ယင် ပေါ့ရှင်....

မိုးမိုးအေးက သူတို့အားမှ ခွာဟန်ပြုသည်။

မဆူပါပါနဲ့ဗျာ ကျွန်တော့်တယောက်ထဲတော့၊ မထားခဲ့ပါနဲ့...
ကိုဖိုးချစ်တာပဲ ပြောရသေး၊ ဟို..အောင်မင်္ဂလာဆိုတာရော မပါဘူးလား
အောင်မင်္ဂလာပါ မအေးရဲ့၊ သတိရတယ်ပေါ့လေ...
ဒါပေါ့..ဒါပေါ့ သူ့မျက်မှန်းသီးလေးများ ခုထိ ပိုနေတုန်း

စားသောက်ဆိုင်တခုမှာထိုင်သည်၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်၊ အောင်မင်္ဂလာ မက်မန်းသီးတို့၊ ဖြီးထုပ်တို့ကို သိုင်းကာ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာသည်၊ ကိုပိုးချစ် တို့ကို မမြင်....

တခုခု စားကြီးလေ
နေပါစေ ခင်ဗျ..
နေပါစေသာဆိုသည်၊ အောင်မင်္ဂလာ စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး မှာသည်
သံပုး သောက်ပါလား
သံချေးတွေနဲ့ ဗျာ....
ဆိုဗင်း အာပ ရော
စုံးမှာ ပေါ့ဗျ...
(အောရင်းသောက်ပေါ့....) (ဟင့်အင်း လိမ္မော်ရည်ပဲ သောက်တော့မယ်....)
ဘယ်လို ကြီးလဲသိ ဘူး

ဟေ့ကောင်..မင်း ကျောင်းချိန် ပြီး ပလား
သူနေမှ ကျောင်းမှာပေါ့....
ဘာပြော တာလဲ....
ငြား ကျောင်းချိန် မင်းပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးလား....
ဟုတ်ဘူးလေကွာ၊ ဒီနေ့ မင်း ဒီကျောင်းလာနေ၊ ဘယ်အချိန်ပြန်မလဲ မေးနေတာ...
ဒီလာနေ ဒီဆိုင်မှာ ထိုင်ပြီးယင် ပြန်မှာပေါ့ကွ...

မပူတော့ဘူးဗျ
ကျွ၊ မင်းပြောတော့ ဒီနေ့မနက် ကျောင်း ရှိတယ်ဆို...
ကျောင်း ဆိုတာ၊ မနက်တင် မဟုတ်ဘူး၊ နေ့လည်ရော ညရော အချိန် ရှိတာပဲကွ...
ဒုက္ခပါပဲ
ကဲ.. မစုထွေးရေ၊ ကျေးဇူးပဲ၊ သွားလိုက်ဦးမယ်...
မပုထွေး.... အဲ... မစုထွေး.... သိုင်းကျူးနော်....
ခပ် ချောင် ချောင် တွေပဲ...

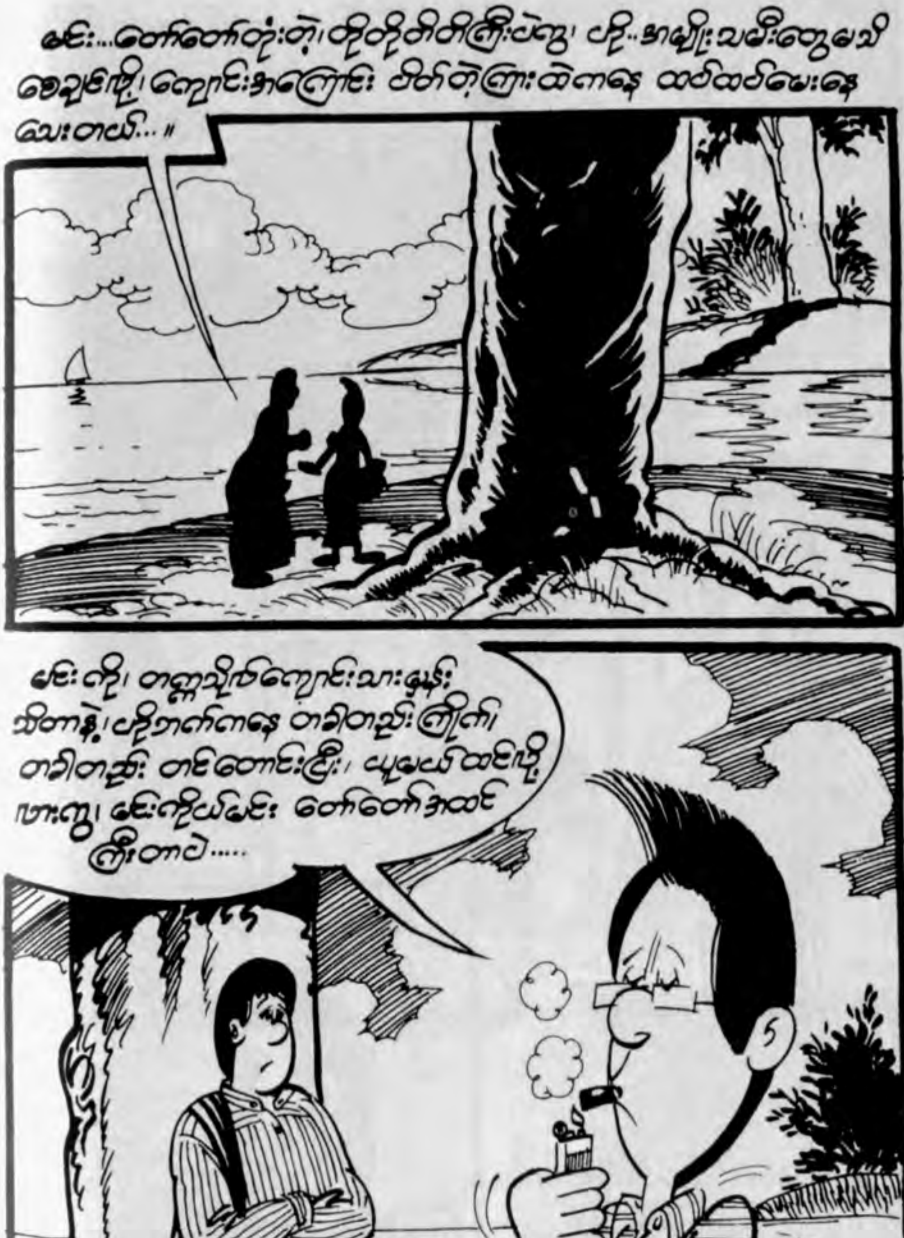
မင်း...တော်တော်တုံးတဲ့၊ တိုတိုတိတိကြီးပဲကွ၊ ဟို..အမျိုးသမီးတွေမသိ
စေချင်လို့၊ ကျောင်းအကြောင်း ပိတ်တဲ့ကြားထဲကနေ ထပ်ထပ်မေးနေ
သေးတယ်...။
မင်းကို၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဖွန်း
သိတာနဲ့၊ ဟိုဒင်းကနေ တခါတည်းကြိုက်၊
တခါတည်း တင်တောင်းပြီး၊ ယူမယ်ထင်လို့
လားကွ၊ မင်းကိုယ်မင်း တော်တော်အထင်
ကြီးတာပဲ.....

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ ငါ..တက္ကသိုလ်ကို၊ ရောက်နေပြီဆိုတာ၊ သူ မသိစေချင်ဘူး၊ ငါ့ဘာသာငါ ကြိတ်ပြီး ကြိုးစားနေချင်တယ်...
ရှူးပါ ကွာ...
မင်းက.. ဘယ်လောက်၊ ပိပိရိရိ နေနိုင်မှာမို့လဲ၊ တနေ့မသိရင် တနေ့ သိမယ့်ဟာကိုပဲ၊ စောစော စီးစီး ကြိုသိသွားရင်၊ မင်းအတွက် တောင် ပို အဆင် ပြေသွားနိုင် သေးတယ်...
ဘာ... အဆင် ပြေမှာလဲ...

ခုလိုပေါ့ကွာ၊ မရှိ ရှိတဲ့
အကူအညီမျိုးကို လိုက်ကူညီ၊
အားနာချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကပ်စား
သိပ်ကောင်း
တဲ့ အကြံပါလား
နောက်ဆုံး သမီးရည်းစား မမြင်ရတာတောင်မှ
လက်ဖက်ရည်ဖိုး၊ အအေးဖိုး၊ ဆီချက်ဖိုး၊ အကုန်
သက်သာ မယ်ကွာ၊
ကျေးဇူးပါပဲ
ကွာ…
ငါ့ အကြံကို
လက်ခံတယ်ပေါ့
ဟင့်အင်း…

ရှည်ရှည်ဝေးဝေးကြီး ရှင်းပြနေသည့် စီမံကိန်းကြီးကို တခဏအတွင်း
မှာပင် ပယ်ချခံလိုက်ရသဖြင့် အောင်မင်္ဂလာ မကျေနပ်....
ဒီ..ငါ တရားခံပဲ..
ငါ့အပြစ်ပါကွာ၊ ငါသာ..
ခုခုတွေးဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့
ဖိနပ်ကို တက်မနင်းမိယင် ဒီ
ဇာတ်လမ်းက ဖြစ်လာမှာ
မဟုတ်ဘူး ။
ကိုပိုးချစ်အပေါ်၊ သူ နားမလည်နိုင်၊ အမှန်တကယ်ပင် နားမလည်နိုင်
ပါတော့....။

အချစ်ဆိုသည့် အရာသည် အလိုက် ကောင်းဆိုး မသိစွာဖြင့်၊ သူ့ရင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည့်အခါ ကိုဖိုးချစ် ရင်ထဲမှာ ဇီးကျည်ခဲပမာ ဖောင်းလာသည်။
နင့်ကိုကြည့်ရတာ ခု တလော တချိုးကြီးပဲ ညှင်းသိုးသိုး ကြီးနဲ့.....
ချမ်းလို့ ရေ မချိုးဖြစ်တာ ဆယ်ရက်ရှိပြီ
အသံကလဲ ဝင်နေသလိုပဲ

သူ့ဘာသာသူ ထင်နေတာပဲ…ဆွဲထုတ်လို့မှ မရတာ…
အကူအညီလိုရင် ပြောနော်၊ အားနာ မနေနဲ့…
နင်ပဲ ဦးလေးပွ လေတွေမိပြီး၊ ဂျူတိုင်းကို လိုက် အကူအညီ ပေးနေချင်ပြန်ပြီ ထင်တယ်…
ဦးလေးပွ ဆိုသည့် ဂျူလာ ရထားပေါ်မှာ အစာကြေဆေး ရောင်းတဲ့သူ၊ ရထားပေါ်မှာ အစာကြေဆေးသာ ရောင်းသည်၊ သူ့မှာ ဘယ်တော့မှ အစာမကြေ၊ ဗိုက်ကြီးက ရှူပွနေစမြဲ…..

ရှိပေသည့် တဘက်သားအပေါ်မှာတော့၊ စေတနာကောင်းသူဖြစ်သည်၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း တဘက်သားကို ကျေးဇူးတင်၍၊ လူတိုင်းကိုလည်း အကူအညီ ပေးရန် ချောတတ်သည်။

သူ့ကြောင့်ပင်၊ ချမ်းသာ ဥက္ကာရောက်မူးသည်။ အလစ်သမားတဦးက ရထားစီးခရီးသည်တဦးထံမှ၊ လက်ဆွဲ သေတ္တာများကို အလစ်မှာ ယူပြေးခဲ့သည်။

ဘေးလူက တွေ့စဉ်မှာပင်၊ ချမ်းသာကို ခဏ ကိုင်ထားပေးဖို့ပြောသည်။

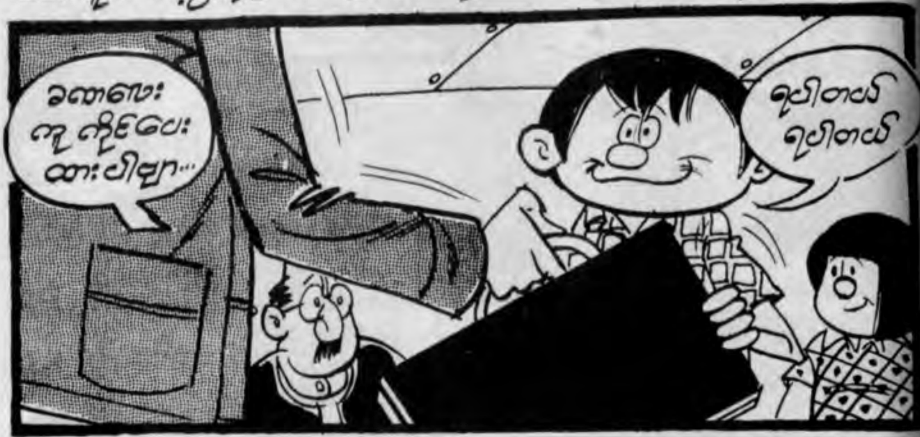

ပိုင်ရှင်ရောက်လာသောအခါတွင် အိပ်က
ချမ်းသာ လက်ထဲမှာ...။ ဘုမသိ ဘမသိ
နဖူး အုပ်ခံလိုက်ရသည်။

ချမ်းသာကို တွေ့နေကျ
ခရီးသည်တွေ ဝင် ရှင်း
ပေးပေလို့ပေါ့....

ခုပဲကြည့် ဦးဖေမွန်၏ အကူအညီကိုတိုင်း ပေးနည်းမြင့်ပင် ကိုဖိုးချစ် တို့ တဘက်သတ် ချစ်ဒုက္ခရောက်နေရပြီ…
နေမကောင်းယင်လဲ ဆေးပေး ဘာပေး စားနော် တော်ကြာ ရောဂါရင့်မှ ဆိုယင် ကုရတာ မလွယ်ဘူး၊ နင်တို့ ပါတို့ကလဲ ချမ်းသာတာ မဟုတ်ဘူး၊
နှာငြိုး ညိုက်တာ…

ကိုပိုးချစ် နွယ်နီ့ အနားမှ ခွာလိုက်သည်၊
ကြာယင်မြင့်၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း
ဆေးရုံကို အာလည်အာပတ်ရောက်သွား
နိုင်သည်။
သံယောဇဉ်ရေ့
သံယောဇဉ်ရေ
နှစ်ခွန်းစာလုံးပင်၊ အဆောက်များသွား
သမြင်၊ ဘောဂီကို အကာခတ်မိ
သည်၊ သူ့ ဂူတွေမရှိ၊ ဒါပေသည့်
သိသွားသူတစ်ဦး........
ဟော...ငါ့ကို..ခေါ်သလား....

ဒီတခါတော့ ထူးထူး
ခြားခြားပါလားကွ၊ သံယောဇဉ်
ရှိတဲ့၊ ကိုယ့်ရည်းစားကို
ကိုယ်ခေါ်နေသလိုပဲ....
လွင်တာပေါ့ကွာ...
မင်း လွင်တာ အောင်မြင်ပါတယ်၊
ဘယ်သူ့မှတောင် ခေါ်မဝယ်ဘူး
အေးကွာ...
ကျောင်းပဲသွားတော့မယ်

ဂြော်... ချိတ်....ချိတ်...
အဝေါ် ချိတ်တဲ့ ချိတ်ပဲနော်...
ဒီနေ့ဘာသာက
အရေးကြီးတယ်ကွ
အေးပါ.. မင်း နေ့တိုင်း
ကျောင်းချိန်မှန်အောင် လာတက်
နေတာပဲဟာ.. ငါက ဘာပြောလို့လဲ
မင်းစကားပြောတာ ... ချိတ်တိတ်တိတ်နဲ့...
ဂြော်...
ချိတ်ပါ ဆိုမှပဲ.

ဂါတ်(စ်)ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး အဓိပတိလမ်းကို ဝင်လိုက်သည်နှင့်
ရင်ခုန်သံတို့သည် ကစဉ့်ကလျား နိုင်လှသည်။
လျှံ့ဆေးတော့
ဆောင်ထားဦးမှပဲ ...
ရင်သာခုန်သည်၊ မျက်လုံးအစုံက ဟိုဟိုသည်သည်......။
ဟို..... မှာ.....

စုတွေး နှစ်သက်စွာဝတ်တတ်
သည့် ပန်းနုရောင် ပေါ်ရှင်

တကယ်ပါတမ်း အနားကို ရောက်တော့
လည်း၊ ဘာက စ, ပြောရမှန်းမသိ၊
ကျောင်းလာတက်သည့် သူကိုမှ နေ
ကောင်းလားဟု သွားမေးလျှင် တော်ကြား
ရာ ကျချေမည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထမင်းစားပြီးပလား၊ အတန်းပြီးသွားပလား...စသည့် အကြောင်းကြောင်းစကားတခွန်းနှင့် စတင်ရန် စိတ်ကူးသည်။

စိတ်ထဲမှ ပိုသည်တွေးယင်း၊ စုတွေး
အနီးကို ရောက်တော့မှ သူ့ဦးလှကို သူ
သိတော့သည်။...

သူတို့အတန်းမှ မြန်မာစာပြ
သည့် ကျူတာ... ဒေါ်ခင်မြုံ့ကိုမှ
စုစုတွေး နှင့် မှားပေပြီး။

ကိုအိုးချစ်
တယ်ပါလဲ…
ကျောင်းကိုလာ
တာပါ ဆရာမ..
အင်း…အင်း…သွားနှင့်ကိုပိုးချစ်
ချာတိတ်မတွေ၊ စာအုပ်သွား
ယူတာကို စောင့်နေတာ…
ကိုပိုးချစ်ဆိုတာတောင်မှ၊ ကို
အိုးခြစ် ဖြစ်နေသေးသည်။
ကောင်းပါသည်။ ဖူကိုမချစ်ပဲ
အိုးကို ခြစ်တာကမှ ရင်ပူသက်
သာလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

ဟော... ဟိုမှာမှ စုတွေး....
သည်အာပင်များ ကျေးထဲက ထွက်လာသဖြင့် တော်ရုံနှင့် စုစုတွေးကို မြင်ဖို့မလွယ်၊ သည်အာပင်များဆိုသည်က.. ငှက်ပျောပင်လေးတွေ ဖြစ်သည်။
ခု.. စုစုတွေး ဝတ်လာသည်ကာလသီး၊ ပင်ကံဖူး ဆင်၊ ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်လာသည်၊ တချို့က အရောင် ဖြင့် သင်္ကေတ ပြရော့ရှိ သည်။

သူ့စကားအရတော့.. ကိုပိုးချစ်ပင် နောက်ပိုးစာရင်းဝင်၊ မြစ်ကျသွားပြီ။

ကိုပိုးချစ် နောက်တာနော်....
ကိစ္စမရှိပါဘူး မစိုးစိုးအေးရဲ့....
ဟယ်... အေး နာမည်ကိုသိတယ်
(သိတာပေါ့....) (ဘယ်သူပြောလဲ....)
(အောင်မင်္ဂလာ...) (သူက ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ)
သိဘူးလေ သူ့ဘာသာသူ ရုံစမ်းတာ ဖြစ်မှာပေါ့...
မချောတော့ တွေသွားပြီ....

စုစုတွေးကပါ အတည်ပေါက်ပြောနေသဖြင့်၊ စိုးစိုးအေး ပို အနေရ
ကြပ်သွားသည်။

အကြား အမြင် ရထားသူ ဆရာမကြီး ပုံစံမြင့် စုစုတွေးက ပြောလိုက်သဖြင့် ဖိုးစိုးအား မှာတာလဲ မြင်သွားသည်။
ဒေါ်ကို သူ ကြိုက်ပြီး စိတ်ဝင်စားနေပြီ...
ဘယ်လိုလဲ ဘယ်လိုလဲ ဟင်...
(ဟာ.... အကောင်းမှတ်လို့ အားထောင်နေတာ... သူတို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ချောက်တွန်း နေတာကိုး.....)
သူ့တို့ နှစ်ယောက်တွဲ.... ပြောသလိုပဲ ဖြစ်ပါစေတော့....

ဝေါ......
ဇော်မှတ်......
ဗျာ....!

လက်မှတ်ပါဆို...
ဘာ လက်မှတ်လဲခင်ဗျ... ကျောက်ဆေး ထိုးပြီးတဲ့ လက်မှတ်လား၊ ဝမ်းရောဂါဆေး ထိုးပြီးတဲ့ လက်မှတ်လား....
ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ ခင်ဗျား အခု စီးနေတာ ဘာလဲ...
ခင်ဗျား ဟူကို အကြောင်းဖိုက်မနေနဲ့၊ ရထား လက်မှတ်ပြ၊ မရှိယင် ဒဏ်ဆောင်၊ ဒဏ်ဆောင် ဖို့ မရှိယင် အဖမ်းခံ၊ အဖမ်း ခံပြီးယင် ရုံးတင်မယ်၊ တရားစွဲမယ်၊ ထောင်ချမယ်...
တခုမှ မကောင်း ပါလား....

ဘယ်လောက် ဆောင်ရမှာလဲ
ငါးကျပ်...
အိပ်ကပ်ထဲနှိုက်လိုက်သည် ပဲကြော်ခွံတွေသာပါလာသည်
ငါးပြားတောင် မပါပါလား
ရှိယင်ဆောင် လေ..ခင်ဗျား တယောက်ထဲ စားနေရတာ မဟုတ်ဘူး
ပဲကြော်ခွံတွေရှိတာကို ပြောတာပါ...
ခပေါင်းဒူးယား ခပေါင်းဒူးယား
ဒီက.....

အဖိုးကြီး ဆေးလိပ် သောက်ပါဦးလား၊ ဒူးယား ယူဦးလေ.....
ဒီလူ တော်တော် ခက်ပါလား
ဒူးယား တလိပ် ပေး ဟယ်...
ဟေ့.... အဖိုးကြီး
ဒီလူ တယ် ခက်ပါ လား
ခက်တယ်သာဆိုသည်၊ ဒူးယားကို မှာပြီး လွယ်အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံ အိတ်ကို ထုတ် လိုက်သည်၊ အကောင့် ရှိသမျှ အကြွေ ရှာတာ တောင်မှ ဖေးချပ်ပဲ ရှိသည်။
ဖေးချပ် ကျန်တော့ တယ်...များ... များ.....

နှယ်နိုက်ကြတော့ ဒူးယားထိုးပေးမယ်ထင်၍ ရပ်စောင့်နေသည်။

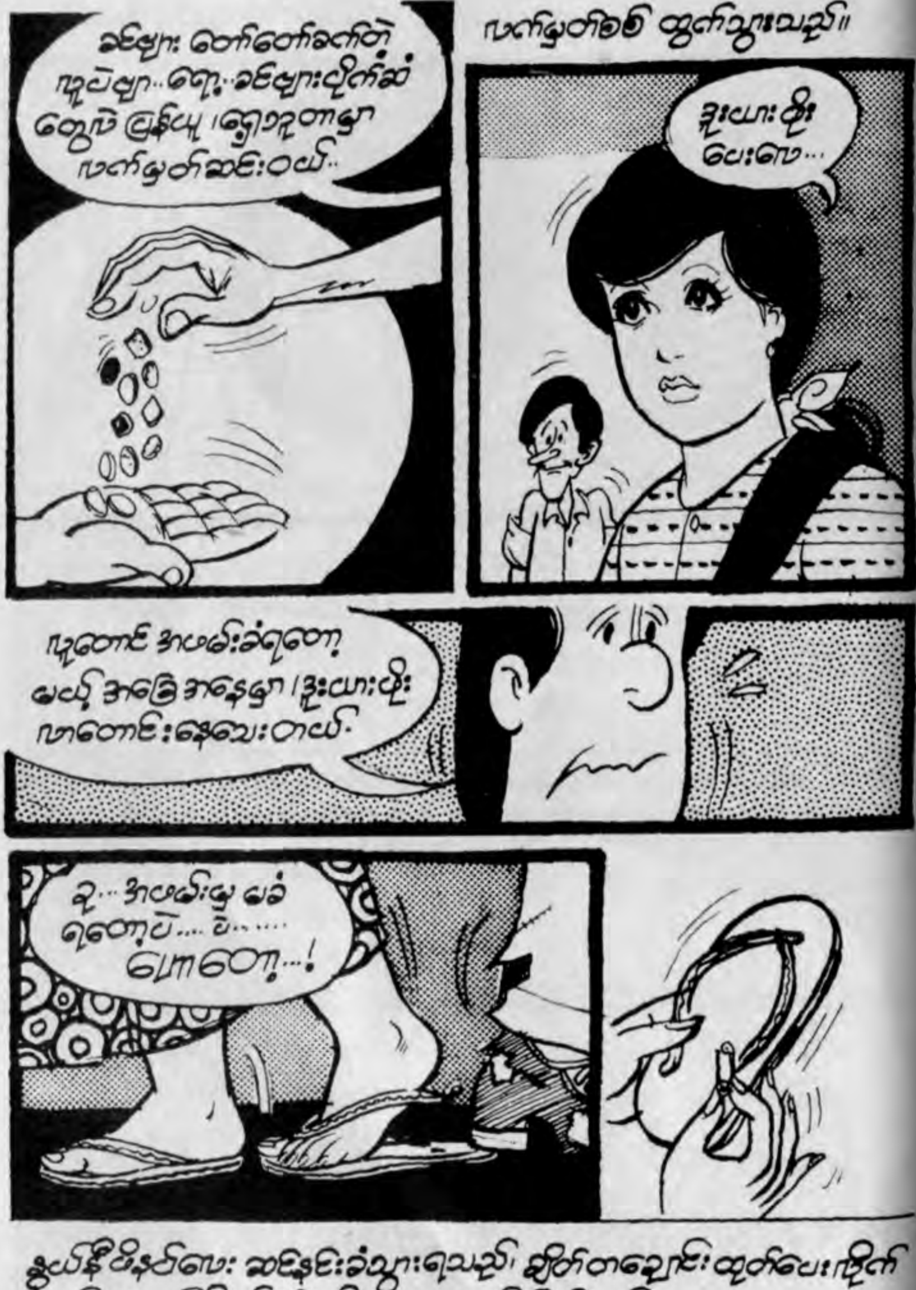

ညှပ်ဖိနပ်လေး ဆင်နင်းခံသွားရသည်၊ ချိတ်တချောင်း ထွက်ပေးလိုက်သည်။ ဂျပန်ဖိနပ်နှင့် ချိတ်ကြာ အာဆွန့်ပိုက်သည်၊

တို့ရဲ့ အသည်းနှလုံး... ဘာကြောင့်များ ညှိုးနွမ်းနေရတာတုန်း...
ဘယ်တုန်းကမှ မပွင့်ပါခဲ့တဲ့.... နှုတ်ခမ်းလေးတွေရဲ့ အပြုံးပဲကွဲ့....
ခင်ဗျားရဲ့ ကဗျာ
တွေဟာ... ခုတလော....အသံ
ရော..အရောင်ပါ ပြေး
လာတယ်....

အားငယ်စိတ်တွေ ညှိုးမောစိတ်တွေ၊ တွေဝေစိတ်တွေကိုလဲ တချိန်နက် တွေ့ရှိရတယ်....
တခါတလေကျတော့၊ ခင်ဗျားကဗျာတွေဖတ်ပြီး၊ ချောက်နှုတ်ခမ်းနားမှာ ရောက်နေသလို ခံစားရတယ်၊ ချောက်ထဲပဲ ကျတော့မလိုလို၊ နောက်ကြောင်းပဲ ပြန်လှည့်သွားတော့ မလိုလို....
သူ ချည်းပဲ ပြောနေပါလား

ဒီကတော့.....
သိပ်ပါတယ်ခင်ဗျားရဲ့၊ ခံစားမှု အစစ်ကို ပြန် ရေးနေတာပဲ၊ စာရေး သက်အရွယ်သုံးပါးမှာ တော့၊ ခင်ဗျား အဆင့်က ဒုတိယပဲ ရှိသေးတယ်ဗျ
ဒီ့ထက် ခံစားမှုရ တဲ့ အခါမှာ၊ ခင်ဗျားရင် ထဲမှာ ရှိသမျှတွေ ပေါက်ကွဲပြီး၊ အမြဲ တေ အသစ် ဖြစ် လိမ့်မယ်....
အဲဒါဟာ..၁၀ တန်းကို စ,တာပဲ၊ ကျော်သစ် တခုပဲ၊ ကျော်ပဲ....
ရွှေလူရှင်တော်
ကဖီး

ကိုသက်ကြီး အသယ်ငယ်ဆိုသူ ... ပြောသမျှ နားထောင်သည့်၊ ကဗျာ့ပက် သင်တန်းမတက်တော့၊ မဂ္ဂဇင်းမှာ နေရာ ရလာသည့် ကဗျာရေးသူ တဦး ဖြစ်လာခဲ့ပြီ...
ထားခဲ့လေ.. ခင်ဗျားကဗျာ ကာ၊ အကြောင်းအရာ ရိုးနေသလို အရေးအသားလေးကလဲ နည်းနည်း ညံ့နေတယ်၊ ကျွန်တော် နည်းနည်း တို့သိတ်ပြီး၊ သောကြာကို ပို့ ပေးမယ်လေ...
သွားပါပြီ ဗျာ.. သွားပါ ပြီ....

တောင်ဒုဆောင်နားမှာပင် စုစုထွေးကို တွေ့သည်၊ သည်အခါတော့ သူမှ
သူ၊ သူချည်းပဲ မဟုတ်၊ သူ့သားမှာ အပွဲ့တွေ့နိုင့်၊

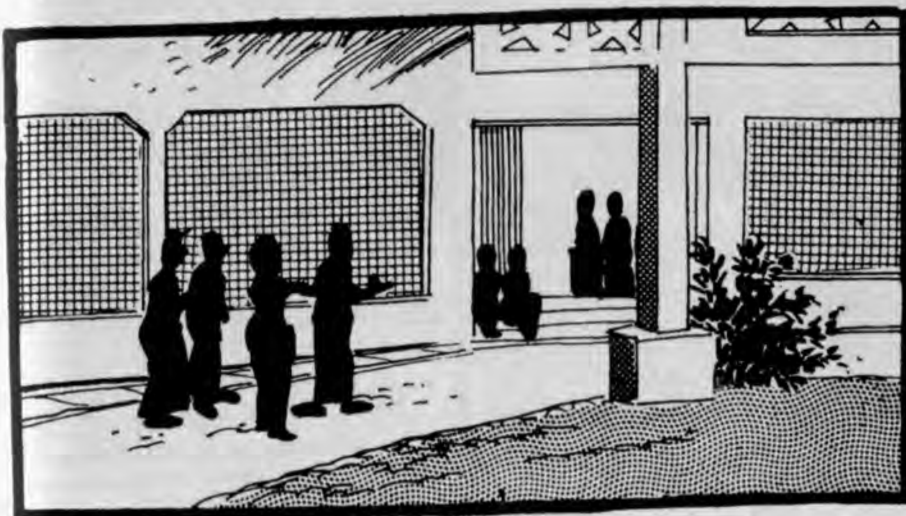

သူ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲလား စိတ်ထဲမှာ ထင်ထားသမျှ အနားရောက်မှ
ပင် ရှင်းတော့သည်။

သူတာ... နှင်တို့ကို ဆရာနဲ့ တိုင်မှာနော်....
တက္ကသိုလ်မှာ၊ ရည်းစားစာ လိုက်ပေးတိုင်း၊ အရေးယူခံရ ယင်၊ ကြိမ်လုံးဆိုင်တွေ၊ ရောင်း လို့တောင် ပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူး စုထွေး....
ဟေး... စုစု.. ဘယ်ကြဲ... ကိုယ်တို့ ရုပ်ရှင် သွား ကြည့် ကြမယ်ဆို....
စုစုထွေးပင် ကြောင်သွားသည်။
ဟုတ်သားပဲ၊ ဒီကာ နက်ဖြန် နဲ့ မှားနေလို့ သွားမယ်လေ...

ဘေးနားက ရနံ့တွေ ရှင်းသွားသည်။ ခုတော့... ကိုယ်တို့... ဝေါဟာရ အသစ်လေးတွေ၊ အတည်သာ ဖြစ်လိုက်ပါတော့.....
ဪ... အဲလေ... မစုတွေး၊ ကျေးဇူး ပဲနော်....
အို: ..... စုတွေးက ကျေးဇူးတင်ရမယ့် ဟာကို....
ဒီတခါ ပိန္နဲ မပြတ်တော့ပါဘူးနော်....
ဟင့်အင်း... စုတွေး၊ ဘယ်တော့မှ ပိန္နဲ ပြတ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး...

ကန်တော့နော်...ဒီပိန်နပ်ကြာ
ခေါက်ကြိုး ရှာချုပ်တာလေ...နိုင်ငံ
ခြား ပစ္စည်းနဲ့ဆိုတော့...
သုံးရာကျော်တောင်
ကျတယ်...
သုံးရာကျော်......
ဘုရား.... ဘုရား....
ဒီလောက် ငွေကုန်ခံထား
တဲ့ပိန်နပ်ကို၊ ဆင်နင်းခံရလို့
ပြတ်သွားလဲ အရေးမကြီးပါဘူး
ဒီထဲမှာလဲ ပိန်နပ်အပိုလေး
တရံ ဆောင်ထားသေး
တယ်....
ဒီလိုဆိုတော့...
ချိတ်မပိုတော့ဘူး
ပေါ့နော်....

ပြောဆိုသည့်အသံမှာ ဝမ်းနည်းမှု တွေ၊ သိသိသာသာ ပါသွားပုံရသည်။
ချိတ်လား၊ သိပ်လိုက်တာပေါ့ ကိုဦးချစ်ရယ်၊ ဖိနပ်မှာ မသုံးလဲ၊ ကိုဦးချစ်ပြောခဲ့ သလို ဒို့မြင်ဂါဝတွေမှာ သုံးရမှာပေါ့
ဒို့မြင် ဂါဝ ဆိုတာလဲ မစုတွေးတို့ အပိုတော့၊ သိပ် မလိုအပ်လှပါဘူး၊ အိမ်ရှေ့ ကား နဲ့ သွားလာနေတာပဲလေ...
အမယ်လေး၊ သိပ် ပစ္စည်းတွေကို၊ သိပ် အထင် ကြီးမနေပါနဲ့ ဆရာရယ်၊ ပျက် တဲ့ အခါ ပျက်တာပေါ့...

စုစုဆွေး၏ အသံလေးတွေက ချိုနေသည်၊ အသံလေးတွေထက်ချိုနေသည်က..မျက်လုံး၊ သူ့မျက်လုံးလေးတွေက အသံမဲ့ စကားများစွာကို ပြောနေသလိုပဲ ခံစားနေရသည်။
ဆရာကြီး ဘာ..စဉ်းစား နေသလဲ…
မျက်လုံး… အဲလေ…. မျက်လုံး ထဲကို အမှိုက် ဝင် သွားလို့ပါ…
ဒီလို သတိထားနော်၊ ရည်းစား လုလုခံရတတ်တယ်တဲ့၊ ဟာ.. တခုခု သောက်ကြရအောင်
မငြိမ်းဆန်းသာ၏၊ အအေး သောက်ချင်နေသည်။ ရင်ထဲမှာ ပူနေပြီ.. မဟုတ်လား……

သူများ တွေ စာမေးပွဲ နီးလျှင်၊ စာကို ဖိကျက်ကြပေမယ့်၊ ကိုဗိုးချစ်
အဖို့တော့၊ စာမေးပွဲရက်တွေကို၊ နီးလာသည် နှင့် ဈေးပိုကျ ရောင်းနေ
ရသည်။

ခုရက်တွေမှာ ဖိရောင်းထားမှ၊ စာမေးပွဲရက်တွေမှာ သူ လုံးဝ
ဈေးမရောင်းပဲ၊ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ဖြေနိုင်မည် မဟုတ်ပါလား...

ကိုပိုးချစ်၊ ငယ်စဉ်ကပင် မိဘမဲ့ခဲ့သည်၊ ဦးလေးဖြစ်သူက ပညာသင်ပေး ရ၍သာ ၁၀ တန်းအထိ ပေါက်ခဲ့သည်။ ကြာတော့လည်း ဦးလေးကို သူ ဒုက္ခ မပေးချင်တော့...။ သူ့ခမျာလဲ ဝန်လေးလှပါပြီ....။

ဦးလေးက စိတ်ရော ကိုယ်ပါ၊ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့်တားသည်။ သူ့ငယ်ငယ်က ကိုယ်ပိုးချစ်သီတာတွေ၊ ကောင်းခဲ့ပုံကို တဖွဖွ ပြန်ပြောနေသေးသည်။ ဒါပေ သည့်လည်း.....၊

သည်တော့မှ အဒေါ်ကြုပ်သူ၏ ဆေးခါး သကြားအုပ်ထားသည့် ဂုဏော
သံစဉ်ကို ကြားသည်။

ဦးလေး ရှာဖွေပေးသည့် ငွေဖြင့်၊ ကိုပိုးချစ် ဈေးသည်ဘဝသို့ ဝင်လာ
သည်။ မြတ်စွန်းသမျှကို နေ့စဉ်ပြန်ပေးသည်။

ဈေးသည်သက် ရင့်လာသည်နှင့်အမျှ
ကိုဖိုးချစ် ရည်မှန်းချက်တွေ တဖြည်း
ဖြည်းပြစ်ပြောက်လာသည်မှာ ခုဆို
တက္ကသိုလ် ရိပ်မြာပင် ခိုလာနိုင်ပြီ ဖြစ်
သည်။
နှင့်ဦးလေး၊ဝတ်ကျော့
ဆရာကြီးကို ဒူလွှတာလို့
ပြောတာနဲ့.. ငါ့ကို ဒေါ်ပွသွား
ပြီလား...
ဟုတ်ပါဘူး ဦးလေးရယ်
ငါ ဒေါ်ပွတာ... ဖောကြီးကို
ဒေါ်ပွတာပါ...

နင် တရှုသိုင်းကို
ရောက်လာတည်းက..ဓား
တွေ သိပ် ကြီးကျယ်တာပဲနော်
ဗောဓာကြီးကို ဒေါ်ပွရအောင်
ဗောဓာကြီးက နင့်ကို
လက်သီးနဲ့ ဆွဲထိုး
လိုက်လား
ငါ့...နိမိတ်
ပုံကို သုံးနားမလည်
ပါလား.... ကွမ်းချင်
လိုက်တာ...
ကွမ်းနေသလား..ချေးနေသလား၊ ဖိတ်ခွက်ကြ
သလား၊ ကဲ...အိပ်မက်..ကျွကျွ ဝေးတွေမက်ပြီး
အကွမ်း အချေးတွေ ပျောက်ရအောင်...သီ..ခံပျော
သီ...... (ငါ့ကို တစ်ခေါင်းပေး....)
နှမ်ကျပ်တမတ်
နော်...ဘဲဥမ...
တမတ်လား..
နင့်ပါးစပ်ထဲ..ငုံ
သွားမယ်ဆိုရင်
ပေးမယ်...

စာမေးပွဲပင်မပြေရသေး၊ သိတ်ငြိမ်မှုကာ မှိုးယိုးရှိုင်ကြွန်းသည့် နေရာ
တကာမှာ စာအုပ်ကလေးတွေကိုယ်စီနှင့်၊ အထက်တန်းကျောင်းသား
တဝနှင့် ကာမျှ မခြားနား.....
အိပ်ငိုက်လိုက်တာ

ကိုဝိုးချစ်တောရှာ.. သူ့အခန်းထဲမှ
မြင့်နေသည်၊ စက္ကူ့ ဒုံးပျံလေးတွေ
လုပ်ကာ ကောင်မလေးတွေဆီသို့
မသိမသာ... ပစ်နေသည်။
ထိတဲ့သူနဲ့
ရပါစေ....
သူ့ ပစ်လိုက်သည်.. ဒုံးပျံသည်
ဒေါ်ဂျ ဘက်မှကျော်ပြီး လာတက်
သော.. ခင်ပလကျော်ကို သွားထိ
သည်။
ပလွှတ်
ဖွှတ်
ဟင်း..ရှော.. ဒိပ်ပါ
ဟက်သရမ်းတာပါ...
ပါမောက္ခ နဲ့ တိုင်..
မယ်...
အဲ့တော့
ကွဲပါစေ.....
ကွဲပါစေ...

နောက်ဆုံးချိန်မျှားရှုင်းကာတော့၊ သည်နေ့ ပြရမည့် ဘာသာရပ်ကို သင်
ပြသည့်...ဆရာမ ဒေါ်ခင်မြိုး.....
ရွှပ်
ဟဲ့...ကောင်စုတ် ခုထိ..ကမြင်းတုန်း ပါလား....ဟင်....
ဟာ...ဆရာမ..
ဆရာမ၏ လက်ခေါက်သံ တဒေါင်ဒေါင်ပေးတွေက ဖြိုးဌေးခေါင်းပေါ်
မှာ.. တွင်တွင် မြည်နေသည်။ (ဆရာမ လက်သံ.....ဒေါင်ဒေါင်လံ....)
ဒိန်...ဒိန်...ဒိန်
ကဲ...လံ့ဦးပါဦး လံ့ဦး.....

မြင့်မွေးအာမြစ်ကို ကြည့်၍ကိုပိုး ချစ်ရယ်လိုက်ချင်သည်၊ ဒါပေသည့် ရယ်ချိန်ပင်မရလိုက်၊ သရာမ လေးမှာ စုစုမွေး ..... ''
ဟဲ့... မစုစုမွေး... နေကောင်းတယ်နော်... ဘယ်က လာလဲ... ဘယ်သွားမလို့လဲ.... ဟင်...
ဟယ်.... ကိုပိုးချစ်....
မေးချင်းတွေ များလှချည်လား၊ စုမွေးက မေးရမှာပါ... ကိုပိုးချစ် ဘာလာလုပ်တာလဲ..

သံယောဇဉ် ကိစ္စလေးတွေ ရှိလို့ ပါဗျာ....
ပြီးမနေပါနဲ့၊ ဟောဒီက.. ဆရာမ ဒေါ်ခင်မြုံးဆိုတာ... ခုထွေးရဲ့ အစ်မကြီးပဲ သိလား....
ဗျာ
ကိုယ်ကြားသာ.. ချမ်းသာနေပြီး ပညာရှာတာပဲ ဘာဖြစ်လို့ ဖုံးကွယ်ထားရတာလဲ ပိုတောင် ဂုဏ်ယူလေးစားစရာ ကောင်းတဲ့ ဟာကို....နော်.. မမရည်....
အေးပေါ့...

တချို့.. မိဘ ပိုက်ဆံ..ထိုင် ဖြုန်း နေတဲ့၊ ကျောင်းဆွေး၊ ဂူဆွေး ဆန့်ကျန့်ဖြေဆေး တွေထက်၊ ကိုယ်ပိုးချုပ် တို့လိုကျောင်းသားတွေ တက္ကသိုလ်မှာ ပိုတိုးလာသင့်တယ်နော်... မမ....
အေးပေါ့..
ငါ့ကို ခေါ်တာပဲ.....
ဆရာမတို့ သွားဦးမယ်... ရွက်ကြော် လယ်ပေါ်ယူ....
ယူတက်ကဲ့ ပေးတဲ့ ဆုန့် ပြည့်ပါစေ....

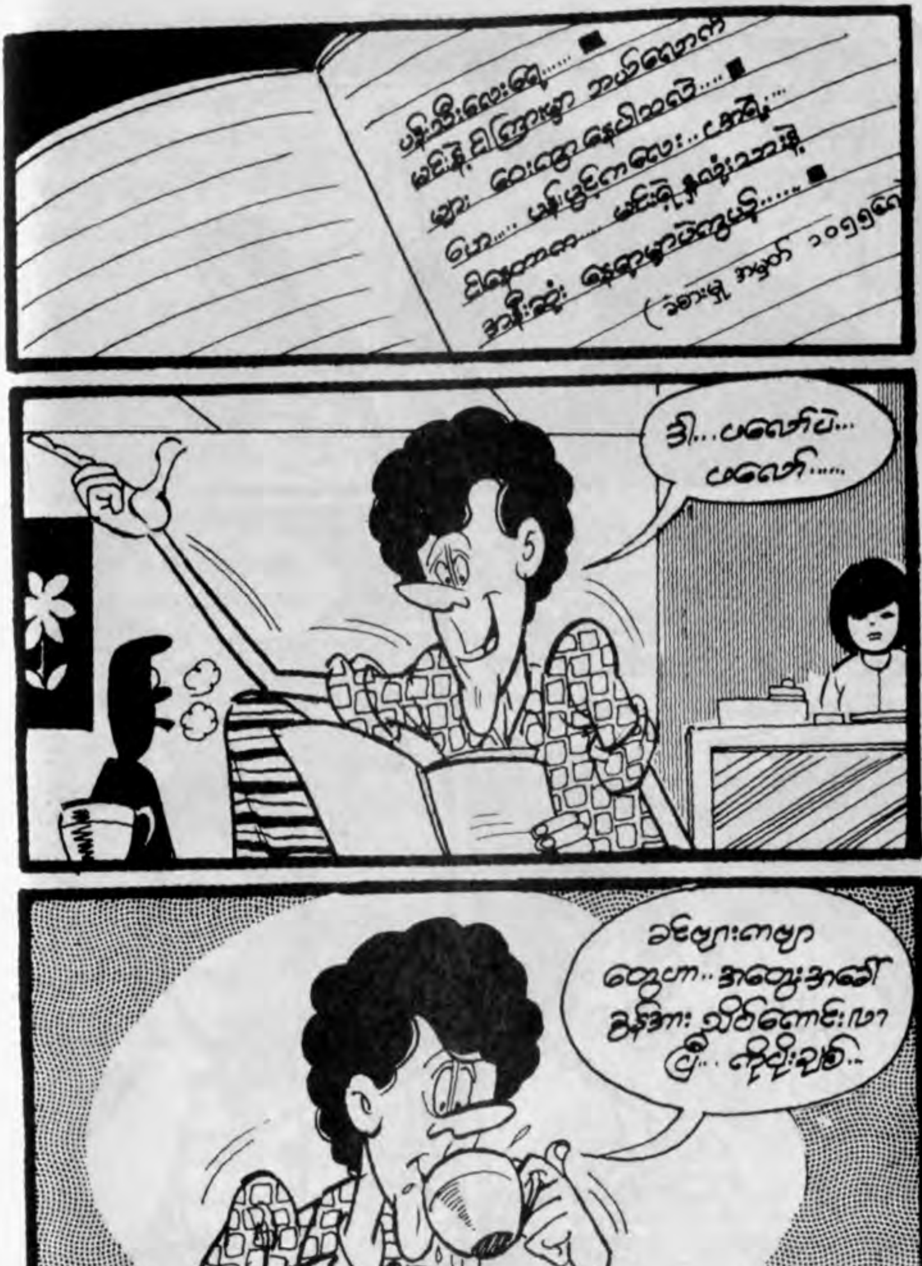
ဒီ...ပဝေါ်ပဲ... ပဝေါ်.....
ခင်ဗျားစာဗျာ တွေဟာ..အတွေးအခေါ် ခွန်အား သိပ်ကောင်းလာ ပြီ... ကိုပိုးချစ်..

ကျွန်တော့်ကို လူမျိုး
တောင်..မနည်းစဉ်းစားပြီး
ယူရတယ်....
ခက်ပြီ....
ခင်ဗျားရဲ့ ချစ်သူဟာ အဝေးကြီး
မှာမရှိဘူး၊ ခင်ဗျားနားမှာပဲ ရှိတယ်
လို့ ဆိုလိုတာ...ဟုတ်တယ်မို့လား
ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ပါတယ်... ဟုတ်ကဲ့
လဲ ဟုတ်ရမယ်လေ....ဟုတ်
နေတာကိုး....
တယ်
ဟုတ်ပါလား....

ကြက်ကြက်ဆူသော ရေနွေးကို ထည့်ပေးဖော်ရသည့် လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ဘာ.. ပုဂ္ဂိုလ်များကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်၊ ပကောတိုး၏ ဂန္ထဝင်
သာလီကာ ဗျာ ကျက်သွားသည်။

ခုတလော.. မင်းကဗျာတွေ
ဖတ်ရတာလဲ ငါ နားမလည်တော့ဘူး
မင်းကဗျာဖတ်ရတာ နိုင်ငံခြားက
စကတ်ကြော်ငြာတွေ ဖတ်ရ
သလိုပဲ၊ စာလုံးသာဆန်းတာ..
အချိုးအစားက ခပ်သုံ့သုံ့ပဲ...
ငနိုသား ရှူးရှူး ရှဲရှဲ ဖြစ်ပါလေသည်၊
ပြန်ပြောချင်ပေမယ့် လျှာ အပူ
လောင်နေတော့ ပြောမရ....
ဥ... ဥ...
ကိုပိုးချစ် အနိုင်ပိုင်း ရပြန်ခဲ့သည်။
သွားဦးမယ်ကွာ.
လက်ဖက်ရည်ဖိုး
ပေးလိုက်နော်...

မနက်ကတည်းက ကိုသက်လို ရွှေဝင် ကဗျာဆရာကို အနိုင်ယူခဲ့သဖြင့်
ကိုပိုးချစ် စိတ် တက်ကြွနေသည်။

ချမ်းသာတို့ဂျာ.. နဂါးနီ ထီဆိုင်ဟူပင် နာမည်ခံထားသေးသည်၊

(ကော်တို့ဆိုတဲ့ ခုတလော တယ်ဟုတ်နေပါလား...) (စကားမရှည်နဲ့ကွာ)
(အတိတ်ကဘာပဲ.....) (သိန်းသိန်းကို ယူရန်.....) သိန်းသိန်းသည် ချမ်းသာ၏
သို့မ.....။

ခုခုထွေးနှဲ့ ပတ်သက်သော... သူ့ဒိုင်ယာရီ စာမျက်နှာလေးတို့နောက်ကြောင်း ပြန်ကြည့်မိသည်။
ဒိုင်ယာရီ 1985
သီတာ..သဘော် ဆိပ်က.. ခုထွေး မျက်နှာ....
အပန်းဖြေရိပ်သာ လားဟ.. ခုထွေးအသံ

တခြားသို့တိုက်သောလေ.. မွှေးသကား......
ဆရာမလေးလေ မွှေး အဆို......
အားလုံးကိုပြန်ကြားရသည်၊ ခံစားရသည်။ ကံတရားလေ...ဓမ္မတာကြီးမှာ
ငိုသာနေသလို ထင်မိသည်။
ဘယ်ကြာ..
စ, နှင်းရုပ်ပါ
မလဲ...
ဒိုင်ယာရီ
1985

စုစုဈေးနဲ့ တကယ်တန်းတွေ့တော့လည်း အတွေးတွေက အလဟဿ ဖြစ်
သွားသည်။ သတ္တိ ကြောင်လာသည်။

အားနာစရာကြီး မစုဇွေးရယ် ကျွန်တော်တို့က လူတောထဲ တိုး ဝံ့တဲ့ကောင်တွေမဟုတ်ကြဘူး
အို.. ဘာရှက်စရာ လိုက်လို့... ပေပေတို့ ကလဲ.. ကိုဝိုး ချစ်ကို တွေ့ဘူး ချင်နေတာ...
ယောက္ခမတွေကပါ ငါ့ဘက် ပါနေပါကလား
တနေ့တော့ တွေ့ဦးမှာပါပဲ.. မစုဇွေးရယ် ကျွန်တော်ကလဲပဲ တွေ့ချင်ပါတယ်... ချစ်လို့ မစုဇွေး တို့ ပေါ်ရွှေတာကို ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေ သိယင်... ဘယ်လောက်များ ဝမ်းသာ.... သာ.... သာ.........

မြေကြီးကို ငုံ့ကြည့်နေသော သူ့ စကားတွေ ရပ်သွားသည်။.... ။သူ့ဘေးမှာ
ကြက်ဥ နှစ်ရောင် ဒတ်ဆန်း ၇၂၀ ဝိုင်တာစင်း.....

မိတ်ဆက်ပေးတဲ့သူကလည်း ဆရာမ တပည့်တဲ့.... တဘက်လူကလည်း ရဲဘော်.....တဲ့.... ။ မောက်တော့မှပင် မြန်မာစကားကို... ဘိုလို ပြောသလို ခပ်လေးလေး ကြီး ပြောသည်။
တွေ့.....ရ.....တာ.....ဝမ်း.... သာ...ပါတယ်....ကိုမိုးချစ်..... ကျွန်တော်.....ရုရှ..... အမျိုးသား ပါ..... ဂွတ်(ဒ်) လပ်....... ပေါ်..... ယူ.....
ကိုမိုးချစ်... ကံ..မကောင်းပါဘူး.... ။ ကံ..မကောင်းပါဘူးဗျယ်....
ပါသွားပြီ ပါသွားပြီ....

လွယ်အိတ် ထဲက.. ချိတ်ကလေးကို ထုတ်လွယ်လိုက်တော့...၊ ကိုမိုးချစ် ချွေးသည် ပြစ်သွားသည်။
ရုတွေး ပိန္နဝ် ဘယ်တော့မှ ပြတ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုသည့် အသံလေးကို ကြားယောင်နေသည်။
ဟေ့ကောင်.. မိုးချစ်.. မင်းကို ရှာလိုက်ရတာ..

အောင်မင်းလာ ပြာပြာသလဲ ရောက်လာသည်။
ဘာဖြစ်လို့ အရေးတကြီး လိုက်ရှာတာလဲ၊ မင်းညီမ ပျောက်လို့လား... ငါ.. တနေ့လုံး တညလုံး အိမ်မှာရှိတယ်နော် မယုံယင် လိုက်မေးကြည့်...
ဦးဖုပဲ ပြောမယ့် စကားတောင် ဘယ်ရောက် သွားလဲ မသိဘူး.....၊ အဲ...ဘာခုလေ ဘာခု ပေါက်သွားပြီကွ....
အသီးလား အမလား
ပါးသောင်း..
မေးတာနဲ့ တခြား စီပါလား... ဒီလူ... ကျုပ်ပါ....

နက်ဖြန်ကျယင်.. ဝို့ဂို့ ရထား
ပေါ်မှာ.. စျေးရောင်းတဲ့ သူ
အားလုံးကို.. အိမ်မှာ..
ဒံပေါက်ထမင်း
ကျွေးပြီးမှမယ်..
ဘာ....ဦးယနီ
ထီပေါက်
တယ်...
အား...
ငါးသောင်း....
ငါးသောင်း...
ဒါဖြင့် ငါလဲ အိမ်ပြန် ထီတိုက်ဦးမယ်ကွာ·
တသောင်းလောက်ရလဲ မနည်းဘူး.....
ထိရူး... ရူး
သွားရှာပြီ...

ဟေ့ကောင် နေဦး... ဂါဒူမဂ်ဂျာ တိုက်ဖို့...ငွေချေး တိုးနဲ့ယူပြီး.. ဈေးရောင်းနေတဲ့ သူ့အားလုံးကို...နက်ဖြန်ကျ ယင်..အရင်းထုတ်ပေးမယ် တဲ့....အတိုးလဲ လုံးဝ ပေးစရာမလိုဘူးတဲ့..
ဦးတော့ ဝမ်းသာစရာ အကောင်းဆုံးက မင်းကို ဘွဲ့ ရတဲ့ အထိ ကျောင်းဆက်ထား ပေးချင်တယ်တဲ့... လိုတဲ့ငွေ ထောက်ပံ့ချင်တယ်တဲ့..
ငါ က.. ဒုက္ခိတ မှ မဟုတ်တာ...
ဘာဗီ..မင်းစိတ်ကို သိလို့ သူများခြောက်ရဲလို့ ငါ့ကို ခြောက်ချင်တာပေါ့ကွ
နေပါစေ ကွ....

သည်နေ့ နှယ်နီတို့အိမ်မှာ အဖွဲ့သားတွေ စုံနေကြသည်။
ဟဲ့...စားကြလေ တို့က လူချမ်းသာတွေကို ဖိတ်ကျွေးတာမဟုတ်ဘူး....
ငါ ပြောတာပဲ....
ငတ်တဲ့ လူတွေကို ကျွေးတာတဲ့ကွ.... စား.... စားထား....
သိပ်မစားနဲ့ ဗိုက်လေပူ၊ အစာမကြေ ဖြစ်နေဦးမယ်
နှယ်နီ့ မိဘတွေကလည်း သဘောကောင်းသည်၊ မိဘတွေကသာ ပျော်ရွှင်သည်။
နှယ်နီကမူ သည်နေ့ နှုတ်ဆိတ်လှသည်။

တကိုယ်လုံး လှပစွာ ဝတ်စား
ထားသော နွယ်နီကို...သူသာတွေ့
လိုက်လျှင်...... ။ နွယ်နီ....ကိုပိုး
ချစ်ကို တွေ့ချင်ပါသည်။
ကဲ...ရင်းဖို့ငွေလဲရပြီ....
ဒီပေါက်လဲ ဖိုက်အာကားစားပြီးပြီ
ပြန်မယ်ဟေ့...နွယ်နီနတ်ပန်း........
ခေါင်မြင့်ဂီဟာ နှုတ်ဆက်သည်နှင့်....
နွယ်နီက.. လှမ်းဆော်သည်။ ပြီးတော့
စကား တီးတိုး ပြောသည်။

ထူးထူးခြားခြားချွေးထောင်းနေသော..ကိုမိုးချစ်အိမ်သို့...အောင်မင်္ဂလာ ပေါက်ချလာသည်။

ငါ ဖတ်ဖူးတာ မင်းကို ဝန်ပြောပြရဦးမယ်၊ ကြယ်တွေသာ..ကောင်းကင်ပေါ်က ကြွေတတ်တာ... လမင်းဆိုတာ..ကောင်းကင်က.. ဘယ်တော့မှမကြွေဘူးကွ....
မင်း..သိပ်စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့...ငါ..သွားမယ်....
သူ့အပေါ် ကောင်းရှာသည့်၊ စိုးရိမ်တတ်ရှာသည့်၊ မျက်နှာလေးတွေ၊ အသံလေးတွေ ရုပ်မြင်သံကြား၌ မြင်နေရသည်။
ကိုယ်လာခဲ့ပါပြီ နွယ်နီ.... ကိုယ်လာခဲ့ပါပြီ....

(ဒံပေါက်စားဖို့လာတာမှ မဟုတ်တာ...) (ဘာလုပ်ဖို့...) (အရင်းအနှီး တောင်းချင်လို့....) (အိုး...သူများတွေကိုလဲ ငါထုတ်ပေးတာပဲ... နင့်ကိုလဲ ပေးရမှာပေါ့....ဘာလုပ်မလို့လဲ.....) (တသက်လုံး...တဘဝလုံး အတွက်...မျှော်လင့်ချက်ရှိမယ့်အလုပ်တခုခုပေါ့....) (ဘယ်လောက်လိုတာ လဲ...) (ထောင့်ငါးရာထဲပါ.....) (အို............)